T. 798.

செந்தமிழின்
பதினாறாந்தொகுதியுள்ளுறை.

அக்கிராசனர் பிரசங்கம்:—		ஸ்ரீமத். கே. ஜி. சேஷையரவர்கள்.	௪௪௨
அச்சிட்டகுறுந்தொகையுரை:—	,,	ஆ. கார்மேகக்கோனரவர்கள்.	௫௪௭
அநுதாபக்குறிப்பு:—		பத்திராதிபர்.	௨௮௦
அந்தகக்கவி வீரராகவ முதலியார்காலம்:—	,,	வே. ஜோ. தம்பிப்பிள்ளையவர்கள் M. R. A. S.	௩௪௫
அமைச்சரின்தன்மையும் ஒழுக்கமும்:—	,,	ஒருமாணவன்.	௨௮௬
அரியவினாக்கட்கு உரியவிடை:—	,,	வெ. இராஜகோபாலையங்காரவர்கள்.	௧௮௫
அருங்கலச்செப்பு:—	,,	பெ. மு. மதுரையாரவர்கள்.	௩௮௪
அறியாமைவினா:—	,,	நா. கனகராஜையரவர்கள்.	௩௬௭
இந்திரவிழா:—	,,	சு. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள்.	௪௨௧
இந்துதேசசரித்திர காலக்குறிப்புகள்:-	,,	R. S. நாராயணஸ்வாமி ஐயரவர்கள். B.A., B., L.,	௧௪௪, ௨௧௯, ௨௮௯, ௪௦௯, ௫௩௯
இரங்கற்பாக்கள்:—	,,	வே. முத்துசாமி ஐயரவர்கள், M. A., L. T.,	௨௭௭
இரங்கற்பாக்கள்:—	,,	சு. நல்லசிவன்பிள்ளை.	௫௧.
இரணியன்வதைப்பரணி:—		சு. நல்லசிவன்பிள்ளை.	௧௫௭, ௨௦௯
இலக்கியங்கண்டதற் கிலக்கணமியம்பல்.—	,,	M. K. M. அப்துல்காதிறு ராவுத்தரவர்கள்.	௪௯௨
இல்லறம்:—	,,	சே. ரா. சுப்பிரமணியக் கவிராயரவர்கள்.	௨௬௫
இவணியாரென்னும் புறப்பாட்டாராய்ச்சி:-		ஒருமாணவன்.	௨௫௨
உபந்யாஸம்:—ஸ்ரீ. 7.	,,	ஸ்ரீ. இராமையங்காரவர்கள்.	௧௧௨
உரைநுட்பம்:—	,,	மு. வேங்கடசாமிநாட்டாரவர்கள்.	௯௮
௸	,,	நா. கந்தையப்பிள்ளையவர்கள்.	௩௧௧
ஐயவினா:—	,,	தமிழ்மாணவன்.	௧௦௫
ஐயவினாவுக்குவிடை:—	,,	அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள்.	௧௬௯
ஒரு விஞ்ஞாபனம்:—	,,	வெ. இராஜகோபாலையங்காரவர்கள்.	௭௩
ஓர் ஐயவினா:—	,,	சிவத்யானானந்தரவர்கள்.	௫௫௨
ஓர் போலிமேற்கோள்:—	,,	பண்டித S. சுப்பிரமணியசாஸ்திரியவர்கள்.	

ஓர் வேண்டுகோள்:— ,, ஆர். வேங்கடாசலம்பிள்ளையவர்கள். ௩௩௧
கபிலர் கவித்திறம்:— ,, வே. முத்துசாமி ஐயரவர்கள், M. A., L. T., ௮௧
கம்பர்திருநட்சத்திரம்:— ,, R. M. இராமசுவாமிசெட்டியாரவர்கள். ௩௮௬
கம்பராமாயணத்தின் விகற்பம்:— ,, M. Julien Vinsum Avergal. ௩௧௩
கரந்தைத்தமிழ்ச்சங்கம் தஞ்சை:— ,, ஆ. ச. ஆறுமுகம்பிள்ளையவர்கள். ௧௮௮
களவழியிற்குறித்த கழுமலம்:— ,, ஆ. கார்மேகக்கோனாரவர்கள். ௨௮௨
காந்தமனும் ககந்தனும்:— ,, சு. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள். ௩௬௩
காளிதாஸர் காலநிர்ணயம்:— ,, கே. ஜி. சங்கரையரவர்கள். ௪௭௮
கொங்கதேச அரசர்கள்:— ,, ௩௯௩
சளுக்கியவிக்கிரமாதித்தன் சரித்திரம்:— ,, அ. வா. வெங்கடராமையரவர்கள். ௪௫௩ ௫௨௩, ௫௬௩
சிலாசாஸனவாராய்ச்சி:— ,, து. அ. கோபிநாதராவ் அவர்கள், M. A. ௧௩௪
சிறியார் அறியாச்செந்தமிழ்ச்சிறப்பு:— ,, N. V. சுந்தரராஜையரவர்கள். ௧௭
சிற்பமுதலியவற்றாற்றெரியும் புத்தசரித்திரம்:— ,, து. அ. கோபிநாதராவ் அவர்கள், M. A. ௨௪௩
செந்தமிழபிமானிகளுக்கு ஒரு விஞ்ஞாபனம்:— ,, K. G. சங்கரையரவர்கள், ௫0௭
செந்தமிழ்நேயர்கட்கு:— ,, J. M. Gnanadikam S. J. ௩௭௪
செயமங்களக்கொண்டாட்டநாட்பிரசங்கம்:— ,, சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயரவர்கள். ௪௯௧
சேக்கிழார்வாக்கு:— ,, சி. குருசாமிமுதலியார். ௫௧௫
சேதுபூசித்தபடலம்:— ,, நா. கனகராஜையரவர்கள். ௪௩௧
சேரமான்பெருஞ்சேரலாதன்:— ஒருமாணவன். ௫௫௩
சேரமான்பெருமான் ஸ்ரீமூலபூபன் திருத்தசாங்கம்:— ,, S. முத்துசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள். ௧௯௮
சேர்தலைநகர்: ,, வி. வெங்கடராமசர்மா அவர்கள். ௨௬
ஜைனநூல்கள் ... மேன்மை ... ல நிர்ணயா ... ,, K. G. வீரராகவையரவர்கள். ௧௭0, ௨௨௫

சோதிடப்பொருத்தம்:—	,,	பண்டித S. சுப்பிரமணியசாஸ்திரியவர்கள்.	௩௦௬
சஷ்டிபூர்த்திச்சரிதம்:—	,,	S. முத்துசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள்.	௩௨௧
தமிழ்நாடுகளும் பண்டித சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியாரும்:—	,,	வே. ஜோ. தம்பிப்பிள்ளையவர்கள், M. R. A. S.	௩௫௨
தமிழ்மொழிப்பரிபாலனம்:—	,,	அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள்.	௪௩௬
திசைச்சொல்:—	,,	அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள்.	௫௩
திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் பிள்ளைத்தமிழ்	,,	S. சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள்.	௩௭௫
திருத்தணிகைப்புராணஓர் அருஞ்செய்யுள் விளக்கம்:—	,,	ஜி. சதாசிவம்பிள்ளையவர்கள்.	௨௦௯
தொல்காப்பிய ஆராய்ச்சி:—	,,	பெயர்விழையான்.	௨௦௨
தொல்காப்பியமும் பிற்காலத்தாரும்:—	,,	நவநீதகிருஷ்ணபாரதியவர்கள்.	௩௧௯
நிகண்டுகற்றல்:—	,,	அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள்.	௪௭௫
பண்டைத்தமிழரசர்கள்:—	,,	R. ரெங்காச்சாரியாரவர்கள், M. A. L. T.	௧௧௩
பதார்த்ததீபிகை:—	,,	அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள்.	௫௧
பரிபாடல்:—	,,	பத்திராதிபர்.	௪௩௩
பல்லவசரித்திரம்:—	,,	S. முத்துசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள்.	௫௩௧, ௫௭௫
பிரதிவிஞ்ஞாபனம்:—	,,	பத்திராசிரியர்.	௭௭
பிழைதிருத்தம்:—	,,	நவநீதகிருஷ்ணபாரதியவர்கள்.	௪௭௩
பிழைதிருத்தம்:—	,,	பத்திராதிபர்.	௫௧௭
புதல்வரைப்பெறுதல்:—	,,	அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளையவர்கள்.	௨௮௧
புத்தகமதிப்புரை:—		பத்திராதிபர்.	௫௫, ௧௧௧, ௧௯௭, ௩௮௮
புறநானூறுவைப்புமுறை:—	,,	S. சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள்.	௨௦௦
பெண்கல்வி:—	,,	ஊ. சா. வேங்கடராமையரவர்கள்.	௩௬௯
பெருவல்லம் என்றவூர்ப்பெயர் ஆராய்ச்சி ஐயவினா:—	,,	பு. சிதம்பர புன்னைவனநாதமுதலியாரவர்கள்.	௩௧௫
பெருவல்லம் ஓர் தூற்பெயராமா:—	,,	பெயர்விழையான்.	௧௦௯
மக்கட்கின்றியமையாக் கொள்கைகளுட் சில:—	,,	ஊ. சா. வேங்கடராமையரவர்கள்.	௫௫௫

மங்களவாழ்த்து:—		சு. நல்லசிவன்பிள்ளை.	ரு0கூ
ஷை	,,	வி. திருஞானசம்பந்தக்கவிராய ரவர்கள்.	ருகக
ஷை	,,	M. K. M. அப்துல்காதிறு ராவுத்தரவர்கள்.	ருகங
ஷை	,,	பெரியசாமிசேர்வையவர்கள்.	ருகச
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் நிர்வாக சபைத்தீர்மானங்கள்:-	,,	ஜாயிண்டுசெக்ரிடெரியவர்கள்.	ருஉக
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் பதினேழாவதுவருடக்கொண்டாட்டம்:—		பத்திராதிபர்.	சஙரு
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கப் பரீக்ஷைகளின் தேர்ச்சி விவரம்:—	,,	மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் அக்கிராசனாதிபதியவர்கள்.	ஙஙங
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் மகாசபைத் தீர்மானங்கள்:—	,,	ஜாயிண்டுசெக்ரிடெரியவர்கள்.	ருகக
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க வாழ்த்து:—	,,	ம. கோபாலகிருஷ்ணைய ரவர்கள்.	க0கூ
மனுமுனிவர்காலத்துச் சலப்பிரளயம்:	,,	வே. ஜோ. தம்பிப்பிள்ளையவர்கள். M. R. A. S.	ஙச
யானைக்கட்சேய்மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறை:—		ஒருமாணவன்.	ஙஙஎ
யோசனையைப்பற்றிய ஒரு குறிப்பு:—	,,	ஷ. சா. வேங்கடராமைய ரவர்கள்.	ஙஅரு
வஞ்சிமாநகராராய்ச்சி:—		பத்திராசிரியர்.	க, ருஎ
வஞ்சிமாநகர்ப்பெயர்க் காரணம்:—	,,	சு. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள்.	க0உ
வணக்குமொழியின் ணப்பம்:—	,,	கந்தசாமியாரவர்கள்.	கங0
வினாத்தொடர்:—	,,	ஆர். வேங்கடாசலம்பிள்ளையவர்கள்.	க0ச

செந்தமிழ்ப் பதினாருந்தொகுதியில் வெளிவந்த நூல்:-

(முற்றுப்பெற்றது)

அழகர் பிள்ளைத்தமிழ். — பத்திராதிபர் அ, கூ, க0, கக, கஉ பகுதிகள்.

உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-கசு.] பிங்கள ௵ கார்த்திகை ௴ [பகுதி-க.
Vol. XVI. November—December, 1917. No. 1.

ஸ்ரீ:

வஞ்சிமாநகராராய்ச்சி

(15 - ம் தொகுதியின் 632 - ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

3. கொங்கு குடபுலமாகுமா ?

இனி, கொங்கு குடபுலம் என்பதற்கு வஞ்சிமாநகருடையார் காட்டிய பிரமாணங்களையும் விசாரிப்பாம்:—

வஞ்சிமாநகரென்னும் கட்டுரையில் வாதகாரியார் சொல்லக்கருதியுள்ள விஷயங்களை வெவ்வேறாகப்பகுத்துத்தொகுத்துத் தலைப்பெயர் கொடுத்து வேறுபடவெழுதாது, எல்லாவிஷயங்களையும் ஒருங்குவிரவி வரவெழுதிச்சென்றிருப்பதால் அவற்றைத் தனித்தனித்தொகுத்துக் கொண்டாராய்தல் மிகவும் அரிதாயிருக்கிறது. ஆயினும், அவ்வொருவிஷயத்துக்குமுரிய பிரமாணங்களை இயன்றவாறு காங்குநின்று மொருகளப்படுத்திக்கொண்டே ஆராய்வோம்.

கொங்கு குடபுலம் என்பதற்கு அவர்காட்டும் முக்கியமான பிரமாணங்களாவன:—

(1) கொங்குநாட்டைப் பலவிடத்தும் குடகொங்கென வழங்குதலாம்; அதற்கு உதாரணம் கலிகன்றியாழ்வார் சோழன் செங்கணானை அவன் வென்றுகொண்டநாடுகளானே "தென்னாடன் குடகொங்கன் சோழன்" என வழங்கியிருப்பது. (வஞ்சிமாநகர் - பக்கம் 6.)

(2) சேக்கிழார் வெள்ளானைச்சருக்கத்தில் கொங்குநாட்டையடைந்து எனக்கூறவேண்டுமிடத்து, 'குடகொங்கிலணைந்து' என்று கூறியிருப்பது. (வஞ்சிமாநகர் - பக்கம் 6.)

*

(3) கொங்குநாட்டை, "குடகொங்குநாடு" என வில்லிபுத்தூ ரார் கூறியிருப்பது. (வஞ்சிமாநகர்-பக்கம் 118.)

(4) கொங்கரைக் "குடகக்கொங்கர்" என்று சிலப்பதிகாரத் திற் கூறியிருப்பது. (வஞ்சி - ர். பக்கம் 8.)

(5) கொங்குநாட்டுப்பேரூரைக் "குடசிதம்பரம்" எனப்பேரூர்ப் புராணங்கூறியது. (வஞ்சி - ர். பக். 8.)

(6) கொங்குநாட்டுச்சிவஸ்தலங்களைக்குறித்துப்பெரியபுராணத் துள், "சென்றசென்ற குடபுலத்துச் சிவனூராடியார்பதிகள்" என்புழிக் கொங்குநாடு குடபுலம் என விளக்கமாய்ச்சொல் லப்பட்டிருப்பது. (வஞ்சி - ர். பக். 20.)

(7) கொங்கு ---- அருணகிரியார் குடபுலத்தரசராகிய சேரர்க்குரியதென்பது தோன்றச் "சேரர்கொங்கு" என்று விளங்கச்சொல்லியிருப்பது. (வஞ்சி - ர். பக். 20.)

களிற் பலவிடத்தும் குடபுலத்தரசனாகிய சேர கொங்கர்கோ"என வழங்கியிருப்பது (வஞ்-ர்.பக்.6.)

ப்பதிகார அபிதானவிளக்கத்தில், "கொங்கு - கொங்கு ண்டலம்; குடநாடு" என்று பிர்ம்மஸ்ரீ, மஹாமஹோபாத் தியாய ஐயரவர்கள் உரையெழுதியிருப்பது. (வஞ்சி - ர். பக்கம். 6-ல் கீழ்க்குறிப்பு.)

(10) "செங்கதிர்மணிமுடிச்சேரலன்றிகழ், கொங்குநன்னாடு" எனப்பழனிப்புராணங்கூறியது. (வஞ்சி - ர். பக். 42.)

(11) "கொடித்தடஞ்சிலைக் கோதைநாட்டினிலெழுபதியும்"எனக் கொங்குநாட்டுத்திருப்பதிகளைக் கோதைநாட்டுள்ளனவாகப் பழனிப்புராணங் கூறியது. (வஞ்சி - ர். பக். 42.)

(12) "வெங்கைக்களவழிப்பாடலுக்குவில்லவனைக், கொங்கைத் தளைகளைந்தகோமான்" என்ற சங்கரசோழனுலா.(வஞ்சி-ர். பக்கம். 113.)

(13) சேரனுக்கு வானுலகளித்தான் என்னுங்கருத்தால் "கொங்கைக்கமராவதியளித்தகோ" வென்ற தனிச்செய்யுட்பிரயோகம். (வஞ்சி - ர். பக்கம். 140.)

(14) 'மாந்தரக்கொங்கேனுதி' என இலக்கண நூல்களிலுதாரணமாகவழங்குந்தொடர்மொழிப்பிரயோகம்.(வஞ்சி-பக்.152.)

(15) "வஞ்சிகுடக்கினிற்கோதையுமாங்கே" என்ற அழகர் கலம்பகப்பிரயோகமுதலியன. (வஞ்சி - ர். பக்கம். 119.)

(16) சேரர்க்குரியனவாக நூல்களிற்சொல்லப்பட்ட வூர்ப்பெயர் முதலியன கொங்குநாட்டுள்ளனவாகக் காணப்படுதல். (வஞ்சி - ர். பக்கம். 150, 151. முதலியன.)

இவற்றுள், முதலாவதுசான்றான குடகொங்கு என்பதன் பொருள் யாதென விசாரிப்பாம்.

"கொங்கு குடபுலமாம்" என அல்வழிமுடிபுகொண்ட வஞ்சிமாநகருடையார்கருத்துப்படி குடகொங்கு என்பதற்கு, குடபுலமுங் கொங்கும் ஒன்றுமென்பதுதோன்றக் குடபுலமாகியகொங்கு என்றன்றோ பொருள் சித்திக்கவேண்டும்? முதலில், அப்பொருளாவது சித்திக்கிறதாவென்று பார்ப்போம்.

குடகொங்கு என்னுந்தொடர்மொழியானது மேற்றிசை ராகிய 'குடக்கு' என்னும் நிலைமொழியும், மண்டலவிசே ராகிய கொங்கென்னும் வருமொழியுங்கூடிப் புணரியல்வகைய கொங்கென்றாகியதொரு நிலப்பெயராயிருக்கிறது. இதனால் மேலைக்கொங்கு என்பதனையே செம்பொருளாகவுடையதென் த் யாவர்க்கும் ஒப்பமுடிந்ததாகும்.

இப்படியிருக்கவும், இதன் நிலைமொழியாகிய குட சத்தத்துக்கு, "குடக்கோச்சேரல்" என்புழிப்போல குடபுலம் என்னும் லக்ஷ்யார்த்தங்கொண்டு, குடபுலமாகிய கொங்கென்றே பொருள்கொள்ளவேண்டுமென்று வஞ்சிமாநகருடையார் கருதுகிறார்; அது பொருந்தாது. எப்படியெனில்? குடகொங்கு என்பதன் நிலைமொழிக்குக் குடதிசையென்பது செம்பொருளாகிய முக்கியார்த்தமாகவும், குடபுலமென்பது

குறிப்புப்பொருளாகிய லக்ஷ்யார்த்தமாகவும் இருக்கிறது. சொற்களின் முக்கியார்த்தத்துக்குப் பொருத்தமில்லாதவிடங்களில்மட்டுமே லக்ஷ்யார்த்தம் கொள்ளுதல் முறையாகும். குடக்கோ என்பதில், நிலைமொழிக்குரிய குடதிசையென்னும் முக்கியார்த்தமானது கோவினது ஆட்சிக்கு யோக்கியமாகாமையாலும், அத்திசையிலுள்ள புலமே ஆட்சிக்கு யோக்கியமாயிருப்பதாலும், இங்கு குடசத்தத்துக்குக் குடதிசையென்ற நேர்பொருளையொழித்துக் குடபுலம் என்ற லக்ஷ்யார்த்தங்கொள்ளப்படுகிறது. அதுபோலக் குடகொங்கு என்புழியும் குடசத்தத்தின் முக்கியார்த்தமாகிய மேற்றிசையென்னும் பொருளுக்குக் கொங்கு என்பதனோடு பொருத்தமில்லையென்பதை நிரூபிக்கவேண்டும்; அப்படி நிரூபியாதவரையில் குடகொங்கு என்பதிலுள்ள குடசத்தத்துக்குக் குடபுலம் என்று பொருள்சொல்வதே சாத்தியமாகாதிருக்கிறது.

அன்றியும் குடகொங்கென்பதிலுள்ள குடசத்தத்துக்குக் குடபுலமென்று பொருள்கொண்டுவிட்டாலும், அது, குடபுலமாகியகொங்கென்று பொருள்கொள்ள விரும்பும் இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொ[illegible]யாய்நின்று வருமொழியாகியகொங்கை விசேடிக்கமாட்ட[illegible]னாலும் வஞ்சிமாநகருடையார்க்கு இஷ்டசித்தியாகிறதில்லை. எப்படியென்றால், குடபுலம் என்பது வஞ்சிமாநகருடையார்கருத்துப்படி கொங்குமண்டலமும், மலைமண்டலமும் சேர்ந்த [illegible]ண்டலமாதலால் அது வியாபகமாகியே பொதுவாயிருக்கிறது. [illegible]குமண்டலமானது அக்குடபுலத்தின் ஏகதேசமாதலால் அது [illegible]தற்கு வியாப்பியமாகிச் சிறப்பாயிருக்கிறது. வியாப்பியவியாபகவாசகங்களாலாகிய இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகைகளெல்லாம் சிறப்புப்பெயரே நிலைமொழியாகவும், பொதுப்பெயரே வருமொழியாகவும் நியதமாயமைந்து, சாரைப்பாம்பு, பாண்டிநாடு, கொங்குமண்டலம், புன்செய்நிலம் என்றற்றொடக்கத்தனவாய்வருகின்றன. அவ்விலக்கணத்துக்கு விபரீதமாக நிலைமொழி பொதுப்பெயரும், வருமொழி சிறப்புப்பெயருமாகிய குடகோங்கென்பது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையென ஒருபோதுமாகமாட்டாதாகையால், குடகொங்கென்பதற்குக் குடபுலமாகிய கொங்கென்று பொருள்கொள்ளுதலே தவறாயிருக்கிறது.

இதனை, "இன்னதிதுவெனவரூஉமியற்கை" * என இருபெய ரொட்டுப்பண்புத்தொகையிலக்கணத்தில் 'இன்னது' (இத்தன்மை யுடையது) என நிலைமொழியை விசேடணமாகவும், 'இது' என வருமொழியைச் சுட்டளவில் விசேடியமாகவும்வைத்துத் தொல்காப் பியனூர் சூத்திரஞ்செய்தமையாலும், அக்கருத்தை உரைகாரரறிந் துரைத்தமையாலுமறிக.

இதனாற் 'குடகொங்கு' என்ற கவிப்பிரயோகங்களுள் ஒன்றற் கேனும் குடபுலமாகிய கொங்கு என்று பொருள்கொள்ளற்கிலக்கண நூலிடங்கொடாமையால், அங்ஙனஞ்சொல்லுதல் தவறென்றும்,வேறு பொருளேகொள்ளவேண்டுமென்றும் நிரூபிக்கப்பட்டது.

ஆதலால், (கொங்குங்குடபுலமும் ஒன்றென்று நாட்டவேண்டி) கொங்குநாட்டைப்பலவிடத்தும் குடகொங்கென வழங்குதலை, வஞ்சி மாநகருடையார் தம் கக்ஷிக்கு முதல் ஆதரவாகக்காட்டியது சிறிதும் சாதகமில்லதாயிற்று; பாதகமாயுமிருக்கிறது.

இனிக் "குடகோங்கு" என்பதற்குக் குடபுலமாகிய கோங்கு என அல்வழியிற்பொருள்கொள்வதைவிட்டு, குடபுலத்துள்ள கோங்கு என வேற்றுமைவழியிற் பொருள்சொல்லவருவாராயின், அதற்கும் இட மில்லாதிருக்கும்படி குடபுலத்துக் கொங்குமண்டலமில்லையென்று முன்னரே நிரூபிக்கப்பட்டுவிட்டமையாலதுவும்பொருந்துவதாயில்லை. ஆனால் வாதகக்ஷியார்கருத்துப்படி (வழக்குவிட்டுக்கொடுத்து)கொங்கு மண்டலம் குடபுலத்துள்ளதாகவே வைத்துக்கொண்டு பார்க்கவேண்டு மானாலும்பார்ப்போம். அதனாலும் அவர்க்கிஷ்டசித்தியாகிறதில்லை.

எப்படியென்றால், "தென்னடன் குடகொங்கன்" † என் றதில் குடகொங்கன் என்பதற்கு அவர் குடபுலத்துள்ளகொங்கு நாட்டை வென்றுகொண்டவன் என்றுதானே பொருள்சொல்லவேண் டும்? இப்பொருள் சோழன் செங்கணானைத் தமிழுலகுமுழுதுக்கும்

---

* தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்துள் "வண்ணத்தின் வடிவின்" என்ற சூத்திரக்குறிப்புடையது.

† தென்னடன் குடகொங்கன் என்றது முதலாவது சான்றாக எடுத் துக்காட்டிய கலிகன்றியாழ்வார்பிரயோகம். வஞ்சிமாநகர்- பக்கம் 6.

நியாமகன் எனச் சிறப்பிக்குங்கருத்தால், தென்னாடன் என்றதனாற் பாண்டிமண்டலத்துக்கு நியாமகனென்றும், சோழன் என்றதனாற் றொண்டைமண்டலமகப்படச் சோழமண்டலத்துக்கு நியாமகனென்றும், கூறியமுறையே கூறாது, அது பிறழும்படி குடபுலத்துள் ஏக தேசமாகிய கொங்குநாட்டுக்குமட்டும் நியாமகன் என்று கூறுதல் பொருந்துவதாகுமா? குடபுலத்துள்ள கொங்குநாட்டுக்கு நியாமகன் எனக் குடபுலத்தையெடுத்துக்கழித்தால், கொங்குநாடொழிந்த குடபுலத்துக்கு நியாமகனில்லையென்பது குறிப்பாற்பெறப்பட்டுப் புகழ் பொருளுக்கிழுக்குண்டாக்குமாதலா லது கவிமிதயத்தொடு பொருந்தியபொருளாகாதெனவறிக. ஆயின், தமிழ்நாடொழிந்த ஏனைநாடுகளுக்கும்நியாமகனென்றுகூறாமை யிழுக்கன்றோவெனில்? இங்கு குடபுலத்துள்என்று எடுத்துக்கழித்ததுபோல, ஏனைநாடுகளையும் எடுத்துக்கழித்திருந்தால் இழுக்குண்டாக்குவதாம்; அங்ஙனமெடுத்துக் கழியாமையால் இழுக்கன்றெனவறிக.

அன்றியும், சோழன் செங்கணான் குடபுலமாகிய சேரமண்டலத்துக்கு நியாமகனாகாதிருந்தாலும், அவனைச்சிறப்பிப்பார் உள்ளதையுள்ளபடியுரைக்குங்கருத்துடையராயிருப்பினும் தென்னாடன் கொங்கர்பிரான் சோழன் எனப் புகழ்பொருளுக்கிழுக்குத்தோன்றாது செவ்வனே கூறுதலே கவிமரபாயிருக்கிறது. வஞ்சிமாநகரார் கருத்துப்படி கொங்கு குடபுலத்தின் ஏகதேசமாதலால், பாண்டிநாட்டின் ஏகதேசத்திலுரிமையுடைய குறுநிலமன்னனைப் பாண்டியன் என வழங்குதல் போல, குடபுலத்தினேகதேசமான கொங்கிலுரிமையுடையவச்சோழனையும் "தென்னாடன் குடபுலக்கோன் சோழன்" என்று சிறப்பித்துக் கூறுதல் குற்றமாகாதன்றோ? அங்ஙனங்கூறாது குடகொங்கனென்றேகூறினமையால் இங்குக் குடகொங்கென்பதற்குக் குடபுலத்துள்ள கொங்கென்று பொருள்கொள்ளுதல் பொருந்தாததாயிற்று. ஆகவே "குடகொங்கன்" என்றதற்குக் குடபுலத்தையும், கொங்குமண்டலத்தையுமிரண்டையுமொருங்குடையான்: என்றே பொருள்கொள்ள வேண்டுமெனவறிக.

அன்றியும், சோழன் செங்கணான் "வெங்கைக்களவழிப்பாடலுக்குவில்லவனைக், கோங்கைத்தளைகளைந்தகோமான்" என்று புலவர்

பாடும்படி சேரனையுங் கொங்கரையும் சேரவொருகளத்துவென்று சிறையிட்டமைதெரிந்து அவரை மீட்கவேண்டி அவனைப்பொய்கையார்பாடிப் பிரசித்திபெற்ற களவழிப்பாடலைக்கசடறக்கற்று அதனின்றும், "வஞ்சிக்கோவட்டகளத்து" "கொங்கரையட்டகளத்து" என்று மேற்கோள்காட்டிய வஞ்சிமாநகருடையார், கோச்செங்கணான்வஞ்சிக்கோவாகிய குடபுலத்தரசனையும், கொங்குநாட்டரசராகிய குறுநில மன்னரையும் வென்றவனென்பதை நன்றுதெரிந்தவராதலால், அவனைக் குடகொங்கன் என்றதற்குக் குடபுலத்துக்கும் கொங்குமண்டலத்துக்கும் நியாமகன் என்று பொருள்கொள்ளக்கூடாதென ஆக்ஷேபிக்க மாட்டாதவராயுமிருக்கிறார்.

ஆதலால் இங்கு "குடகொங்கு" என்றது குடபுலமும் கொங்கும் என்னும் உம்மைத்தொகைநிலைத்தொடராகவேநின்று, குடபுலத்துள்ளகொங்கு எனக் குடபுலத்துக்கும் கொங்குக்கும் ஏகதேச ஒற்றுமையும் சொல்லுதற்கு இடமில்லாமல், கொங்குவேறு குடபுலம்வேறு எனத்தெளிவுபடுத்தி, வாதகக்ஷிக்குப்பாதகமாகியும், எதிர்வாதகக்ஷிக்கே சாதகமாகியும் உண்மையை நன்கு நிரூபித்துவிட்டது.

இனி இரண்டாவது சான்றான "குடகோங்கிலணைந்து" * என்ற பெரியபுராணவாக்கியத்தையும் விசாரிப்போம்.

இதிலுள்ள குடகொங்கென்னும் தொடர்மொழிக்கும் அல்வழியிற் பொருள்சொல்லற்கிடமில்லாமையால் வேற்றுமைவழியாகவே பொருள்சொல்லவேண்டுமென்பது உபயகக்ஷியார்க்கும் ஒப்பமுடிந்ததே.

ஆனால் வாதகக்ஷியார் கொங்கு குடபுலத்துள்ளது என நாட்டவேண்டியவராதலால் அவர் குடபுலத்துள்ளகொங்கு என்றே பொருள் சொல்லவருவர். இதிலுள்ள குடசத்தத்துக்கு, முக்கியார்த்தமாகிய திசைப்பொருள்கொள்ளப் பொருத்தமிருக்குமிடத்திற் குடபுலம் என்று லக்ஷியார்த்தம் சொல்வது தவறாகுமென முன்னமே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

---

* வஞ்சிமாநகர்-பக்கம் 6.

ஆதலால், முக்கியார்த்தமாகிய குடதிசையானது கொங்குநாட்டில் எங்குமில்லையென்று வாதககூியார் நிரூபித்துவிடுவாரானுல்,இங்கு குடசத்தத்துக்குக் குடபுலம் என்னும் லக்ஷ்யார்த்தமே கொள்ள வேண்டுமென்பதில் யாதொருதடையுமில்லை.

அப்படி நிரூபிக்குமளவும் "வடகொங்கு" என்பதற்கு, வடபுலத்துள்ளகொங்கென்று பொருள்கொள்ளாது, கொங்கின் வடபகுதியென்றே உபயகக்ஷியிலும் பொருள்சொல்வதுபோல, குடகொங்கு என்பதற்கும், கொங்கின் குடபகுதியென்றே பொருள்சொல்லல் அமைவுடையதாயிருக்கிறது. ஆதலால் "குடகொங்கிலணைந்து"என்ற பெரிய புராணவாக்கியத்துக்கு மேல்கொங்குநாட்டையடைந்து என்றே பொருள்கூறவேண்டும். அடையப்படுமிடமும் சரித்திரத்திலதுவேயாயிருத்தலால், ஆசிரியர் கருத்தும் அதுவேயாமென்பதிலையமின்றாயிற்று. ஆகையாலிதுவும் வாதகக்ஷிக்குச்சாதகமில்லதாயிற்று.

இனி வில்லிபுத்தூரார் "குடகோங்"கென்ற மூன்றுவது சான்றினையும் விசாரிப்பாம்.

பாண்டவரிராசசூயஞ்செய்யும்பொருட்டுத் திக்குவிசயஞ்செய்து போந்தசேனைத்தலைவர்சென்று தமிழ்நாட்டுவேந்தரிடந்திறைகொண்ட செய்தி கூறியவிடத்து, "சென்னிநாடு குடகோங்குநாடு திறைகொண்டு தென்னனுறைசெந்தமிழ்க், கன்னிநாடுறவுடன்புகுந்துமணிநித்திலக் குவைகள்கைக்கொளா" * என்று சொல்லியிருக்கிறார். இங்கு, குடகொங்குநாடு என்பதற்குக் குடபுலமாகிய கொங்குநாடென இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகைப்பொருளுரைப்பதிசையாதென்று முன்னமே சொல்லப்பட்டது. அதனையொழித்து, குடபுலத்துள்ள கொங்குநாடென்று பொருள்சொல்வதானுல், அது குடபுலத்தின் ஏகதேசமாகிய கொங்குநாட்டில்மட்டும் திறைகொண்டு என்ற பொருள்பட்டு, குடபுலமாகிய சேரமண்டலத்தில் திறைகொள்ளவில்லையென்பதையும் குறிப்பாலுணர்த்திப் புகழ்பொருளுக்கு இழுக்குண்டாக்குவதல்லது வேறு பயனில்லாமையால் அது பொருந்தாதெனவறிக.

---

* வஞ்சிமாநகர்-பக்கம் 118.

மற்றென்னைபொருளுணர்த்துமெனின், "தென்னுடன்குடகொங்கன்சேர்ழன்" என்ற ஆழ்வார்திவ்யசூக்தியுட்போலவே இங்கும் குடகொங்கு என்பதற்கு, குடபுலமும், கொங்கும் என்னும் பொருளில், குடகொங்கு என உம்மைத்தொகைநிலைத்தொடராய், அது நாடென்பதுடன்கூடி, "குணகுடகடல்" * என்பதுபோல, குடகொங்கு நாடென இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகையாய், முன்மொழியிரண்டும் நாடென்பதுடன் தனித்தனியியைந்து, குடநாடு, கொங்குநாடு எனப்பிரிவுபட்டு அவ்விரண்டுநாட்டையும் வெவ்வேறுபுணர்த்துமென்க. இதற்குப்பிரமாணம் "த்வந்த்வாந்தே ச்ரூயமாணம் பதம் ப்ரத்யேகமபிஸம்பத்யதே" ‡ என்பது. (அதாவது, உம்மைத்தொகையடுத்தமொழி பிரிந்து ஒவ்வோரடையொடு மியைந்துபொருள்படும். என்றபடி.) இங்ஙனம் பொருள்கொள்ளுதலே புகழ்பொருளைச் சிறப்பிக்குமாசிரியர்கருத்துக்குமொத்ததாமாதலால், இதுவும் வாதகக்ஷிக்குப்பாதகமாய் எதிர்வாதகக்ஷிக்கே சாதகமாயிருக்கிறது.

ஆதலாற் கவிகாவியப்பிரயோகங்களிலிருக்கிற குடகொங்கு என்ற சொற்றொடரைக்கொண்டு கொங்குமண்டலம் குடபுலமாகிய சேரமண்டலத்துள்ளதென்று சாதிப்பதானது, "தென்றிருவரங்கம்" † என்ற திவ்யசூக்தியைக்கொண்டு திருவரங்கமென்னுந்திருப்பதியானது தென்புலமாகிய பாண்டியமண்டலத்துள்ளதெனத் துணிவது போலும் அசதனுமானமாய் அப்பிரமாணமாமெனவறிக.

இனிக் கொங்கரைக் "குடகக்கோங்கர" ¶ எனச்சிலப்பதிகாரங் கூறியதாகக்காட்டிய நான்காவது சான்றினையும் விசாரிப்போம்.

குடகக்கொங்கு என்பது குடகம், கொங்கு என்னும் இரண்டுமொழிகளாலாகிய ஒருதொடர்மொழியாயிருக்கிறது. அவற்றுள் நிலைமொழியாகிய குடகம் என்னும் சொல்லுக்குப் பொருள்யாதெனின்,

* புறம் செய்-17.

‡ இது வ்யாகரணத்தில் "சார்த்தே த்வந்த்வ:" என்ற ஸூத்ர வ்யாக்யானத்துள்ளது.

† திருவாய்மொழி ஏழாம்பத்துள், இரண்டாந்திருவாய்மொழி ஒன்பதாம்பாசுரம்.

¶ வஞ்சிமாநகர்-பக்கம் 8.

குடதிசைக்கண்ணுள்ளது என்பது பொருளாம். இங்குக் குடதிசை யென்பதற்கு இன்ன இடத்திலிருந்து என்னும் புறப்பாட்டெல்லை பெறப்படாமையாலும், அத்திசைப்பொருட்பெயரடுத்த கொங்கு என்னும் சொற்பொருள் புலப்பட்டுநிற்றலாலும், புலப்பட்டதனை யொழித்துப் பிறிதோரெல்லைதேடநியாயமில்லாமையாலும், அக்கொங்கினுள் என்னும் அகப்பாட்டெல்லை குறிப்பாற்கொள்ளக்கிடக்கிறது. இதனாற் கொங்கினுட்குடக்குள்ளது 'குடகக்கொங்கு', அதனையுடையார் குடகக்கொங்கர் என்றே பொருள்கொள்ளவேண்டும்.

இவ்வாறன்றிக் குடகக்கொங்கர் என்பதற்குக் குடபுலமாகிய கொங்குநாட்டுள்ளவரென்றாயினும், குடபுலத்துள்ள கொங்குநாட்டிலுள்ளவரென்றாயினும் பொருள்கூறுவதுபொருந்தாதென்று முன்னமே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அன்றியும், அப்பொருள்கொள்ளுதலிற் கொங்கர் என்ற துணையேபொருளுணர்த்திக் குடகம் என்னும் அடைமொழி வாதககூறியிற்பயனற்றதாய்விடுகிறது. எதிர்வாதககூறிக்கு அது குணகக்கொங்கரைவிலக்கிப் பயனுடையதாகிறது. பயனில்லதும், பயனுடையதுமாகிய இரண்டனுட் பயனுடையதேசிறந்ததாமாதலால் அவ்வடைமொழி வாதககூறிக்குச்சாதகமாகாது எதிர்வாதககூறிக்கே சாதகமாயிருக்கிறது.

அன்றியும், "குடகக்கோங்கரும், மாளவவேந்தனும், கடல்சூழிலங்கைக்கயவாகுவேந்தனும்" என உடனெண்ணப்பட்ட இருவரும் குடபுலத்தின் வேறான பிறமண்டலத்தரசராயிருப்பதுபோல, குடகக் கொங்கரும் குடபுலத்தின்வேறான கொங்குமண்டலத்தரசராயிருக்க வேண்டுமென்பது சாகசரியநியாயத்தாற்சித்தித்திருக்கிறது. ஆதலாற் குடகக்கொங்கரென்ற சிலப்பதிகாரப்பிரயோகமான நான்காவதுசான்றும் வாதககூறிக்குப்பாதகமாயும், எதிர்வாதககூறிக்கே சாதகமாயும் குடபுலத்துட்கொங்குநாடில்லையென்று வெளியிடுகிறது.

இனி ஐந்தாவது சான்றாக, கொங்குநாட்டுப்பேரூரைக் குடசிதம்பரம் என்று பேரூர்ப்புராணம் கூறியிருப்பதையும் விசாரிப்பாம்.

கொங்குநாட்டுப்பேரூர்க்குக் குடசிதம்பரம் என்ற பெயரிருப்பதால், அப்பெயர்க்குக் குடபுலத்துள்ள சிதம்பரம் என்று பொருள் கொண்டு, அப்பேரூருள்ள கொங்குநாடு குடபுலமாகிய சேரமண்டல

மாகுமென்று சாதிக்கவேண்டி, தில்லைச் சிதம்பரத்தைக் குணசிதம்பரம் என்றதற்கும் குணபுலமாகிய சோழமண்டலத்துள்ள சிதம்பரம் என்ற பொருளுடையதென்று அதனைத்திருஷ்டாந்தமாகக்காட்டுகின்றார். * இச்சிதம்பரங்களுக்கடைமொழிகளான குட, குணசத்தங்களுக்கு, முறையே முக்கியார்த்தங்களான மேற்கு, கிழக்கு என்னும் திசைப்பொருள்கொள்ளப் பொருத்தமில்லாதிருந்தாலல்லது, அவற்றிற்கு முறையே குடபுலம், குணபுலம் என்னும் லக்ஷ்யார்த்தங் கொள்ளத்தகாதென்பது முன்னமே முடிவுபெற்றிருக்கிறது.

இங்குக்காட்டப்பட்ட சிதம்பரமிரண்டனுள் இடைநின்றுநோக்குவார்க்கு ஒன்று கிழக்கிலும், மற்றொன்று மேற்கிலுமிருப்பதுபற்றி, அவை முறையே குணசிதம்பரம், குடசிதம்பரம் என்று திசைப்பெயரடையால் விசேடிக்கப்பட்டிருப்பதால் அவற்றிற்கு அடைவே கீழைச்சிதம்பரம் மேலைச்சிதம்பரம் என்று செம்பொருள்கொள்வதே பொருத்தமாயிருக்கவும், இதனைத்தெரிந்துகொண்டே குடசிதம்பரம் என்பதற்குக் குடபுலத்துள்ள சிதம்பரம் என வலிந்துபொருள்கொண்டு, அவ்வூரிருக்கும் கொங்குநாடு குடபுலமாகுமென்று சாதிப்பதானது, தென்னாற்காடு என்னும்பெயர், திசைப்பெயரடையால் விசேடிக்கப்பட்டிருப்பதைத்தெரிந்துகொண்டே அவ்வடைமொழிக்குத் தென்புலம் என வலிந்துபொருள்கொண்டு, தென்னாற்காடானது தென்புலமாகிய பாண்டிநாட்டினுள்ளது; தென்காசிபோல; எனச் சாதிப்பது போலும் அநுமானாபாசமாய் அப்பிரமாணமாமெனவறிக. ஆதலாற் குடசிதம்பரமென்ற பேரூர்ப்புராணப்பிரயோகமும் வாதகக்ஷிக்குச் சிறிதும் சாதகமாகாதிருக்கிறது.

இனி ஆறுவதுசான்றாக, "சென்றசென்ற குடபுலத்து" † எனச்சேக்கிழார்வாக்கினுற் கொங்குநாடு குடபுலமென்று விளக்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதாய் வாதகக்ஷியார் ஆதாரங்காட்டக்கூடும்; அதனையும் விசாரிப்பாம்.

---

* வஞ்சிமாநகர்-பக்கம் 8.

† வஞ்சிமாநகர்-பக்கம்-20.

குடபுலம் என்றசொல் சேரமண்டலத்தையே யுணர்த்தவேண்டு மென்னும் நியமமின்றி, ஒரு குறித்த இடத்தினின்றும் மேற்றிசையி லுள்ளநிலத்தையுணர்த்தும் சாதாரணதிசையடுத்தபெயராயும் வழங் கப்படுவதாகும்.

இதனைக் 'கடல்சேர்கானற்குடபுலம்'*என்ற பதிற்றுப்பத்துரை யை மேற்கோள்காட்டி, வஞ்சிமாநகருடையாரே நிரூபித்திருக்கிறார். ஆதலால் குடபுலம் என்றசொல்லுக்குச் சேரமண்டலமேயன்றி, ஒரு குறித்த இடத்திலிருந்து மேற்றிசையிலுள்ளபூமியும் பொருளாமென் பதில் வாதகக்ஷியாருக்காக்ஷேபமில்லையென்பது வெளியாயிற்று. இவ் விருவகைப்பொருள்களுள், "சென்றசென்றகுடபுலத்துச் சிவனாடி யார்பதிதொறும்" என்ற பெரியபுராணத்துட்கண்ட குடபுலம் என்றசொல்லுக்குப்பொருள் யாதாயிருக்குமெனவாராய்வாம்.

வஞ்சிமாநகருடையார் கருத்துப்படி சேரமண்டலம் என்று பொருள்கொள்வதாயிருந்தால் அக் குடபுலமாகிய சேரமண்டலம் "சென்ற சென்ற" என்ற அடுக்குக்கியையப் பலவாயிருக்கவேண்டும். அது பலவாகாமையாற் பொருந்தாதிருக்கிறது. ஆதலால் அவர் அப்பொருளைப் பொருத்தமுடையதாக்கவேண்டி "குடபுலத்துச் சென்ற சென்ற சிவனாடியார்பதிதொறும்" என மாற்றிக்கூட்டி, குடபுலத்துப்பதிகள் எனத் தூராந்துவயமாக்கிப் பொருளுரைக்க வேண்டும். ஆற்றொழுக்கானபொருள் கிட்டாவிட்டால்மட்டும் மாற் றிக்கூட்டலும், தூராந்துவயமும் கொள்ளத்தகுமாதலால், ஆற்றொழுக் காகப்பொருள்கொள்ளத்தகுமிடத்து அவை கொள்ளத்தகாவென வறிக.

"சென்றசென்றகுடபுலத்துச் சிவனாடியார்பதிதொறும்" என்பதற்கு, (சோணாடுகடந்து மலைநாடுநோக்கி) போந்த போந்த பச்சிமபூமிகளிலுள்ள சிவனார்பதிகளிலும் அடியார்பதிகளிலுந் தவறாது என ஆற்றொழுக்காகப் பொருள்கொள்ளக்கிடத்தலால் இங்குக் 'குட புலம்' என்ற சொல்லுக்குப் பச்சிமபூமி யென்று பொருள்கொள்வதே நேர்மையுடையதாயிருக்கிறது. இதுவே பெரியபுராணமுடையார்

* வஞ்சிமாநகர்-பக்கம் 69.

கருத்தாமென்பதை, அவரே பிறிதோரிடத்தில், "கொங்கிற்குடபுலம் சென்றணைந்தார் கோதின்மெய்ஞ்ஞானக் கொழுந்தனையார்"என்றதில், கொங்குநாட்டை வியாபகமாகிய இடமாகவும், குடபுலத்தை அக் கொங்கின் ஏகதேசமாகிய பச்சிமபூமியாகவுங்கொண்டு கொங்கின்கண் என நன்குணரும்படி கொங்கிற்குடபுலம் எனக் கூறியவாற்றானறிக.

ஆதலாற் "சென்ற சென்ற குடபுலத்து" என்ற பெரியபுராணத் துட் சொல்லப்பட்ட குட்புலம் என்பதற்கு, சேரமண்டலம் என்று பொருள்கொள்வது நேர்மையில்லதாயும், ஆசிரியர்கருத்தொடுபொருந் தாததாயும், அசம்பாவிதமாயுமிருப்பதால் அதனையொழித்து நேர்மை யுடையதும், ஆசிரியர்கருத்தொடுபொருந்துவதும், சம்பாவிதமா யுள்ளதுமான பச்சிமபூமி யென்பதே பொருளாமாதலா லிதுவும் வாத கக்ஷிக்குச்சாதகமாகாது, எதிர்வாதகக்ஷிக்கே சாதகமாயிருக்கிறது.

இங்ஙனமாகவே, "குடபுலங்காவலர்மருமான்" * என்பதிற் குட புலம் என்பது சேரமண்டலவாசகமாயிருப்பதுகண்டு, சென்றசென்ற குடபுலத்தென்ற சேக்கிழார்வாக்கைக்கொண்டு, கொங்கு சேரமண் டலமாகுமென்று துணிதல், "தென்புலங்காவலர்மருமான்" ‡ என்பதிற் றென்புலமென்பது பாண்டியமண்டலவாசகமாயிருப்பது கண்டு, "தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க லொனென்றாங், கைம் புலத்தாறோம்பறலை" † என்ற தேவர்வாக்கைக்கொண்டு, பாண்டிய மண்டலத்தாரைத் தெய்வத்தினுமுற்படவோம்புதலே தலையினுந்தலை யாய வில்லறமென்று துணிவதுபோலும்அநுமானாபாசமாய் அப்பிர மாணமாமெனவறிக.

இனி, ஏழாவது சான்றாக, கொங்குநாட்டை அருணகிரியார் சேரர்கோங்கு என்று விளங்கச்சொல்லியிருப்பதையும் விசாரிப்போம்.

அருணகிரியார்வாக்கினில், வைகாவூர் உள்ளநாடு சேரர்கொங்கு என்று கொங்குநாடு விசேடிக்கப்பட்டிருத்தலால், அது சேரர்க்கே யுரியதாகவேண்டுமென்றும், சேரர் குடபுலமன்னராதலாற் கொங்கும் குடபுலமாகவேண்டுமென்றும் வஞ்சிமாநகருடையார் கருதுகிறார்.

---

* சிறுபாணாற்றுப்படை-அடி சஎ.

‡ சிறுபாணாற்றுப்படை-அடி சுரு.

† திருக்குறள்-5-ஆவது அதிகாரம் இல்வாழ்க்கை செய் 3.

இங்கு, வைகாவூருள்ளநாடு "சேரர்கோங்கு" * என்றதனால் கொங்குமண்டலமுழுதும் சேரர்க்கேயுரியதாகும் என்பது சித்திக்கிறதாவென்று பார்ப்போம். சேரர்கொங்கு என்பதில்,சேரர் என்பது இங்கு அடைமொழியாய்க் கொங்கிற்கு விசேடணமாயிருக்கிறது; கொங்கு விசேடியமாயிருக்கிறது. விசேடணங்களெல்லாம் பெரும்பாலும் விசேடியப்பொருளைப் பிரிவுபடுத்தித் தம் சம்பந்தமுள்ளதொரு பகுதியைமட்டுமே தந்தொடர்மொழிக்குரியபொருளாகக்காட்டி, விசேடியத்தின்மற்றைப்பகுதியை விலக்குவனவாயுள்ளன. உதாரணமாக: சேரர்பூமியிற்குட்டநாடுள்ளது என்றால், பூதலத்துள் ஒருபகுதியே சேரர்க்குரியதென்றும், அதிற்குட்டநாடுள்ளதென்றும் பொருள்படுவதல்லது, பூமண்டலமுழுதும் சேரர்க்குரியதென்று சித்திக்கிறதில்லை. அதுபோலச் சேரர்கோங்கில் வைகாவூர் உள்ளது என்றால், அவ்வைகாவூர் உள்ளகொங்கின் ஒருபகுதியே சேரர்க்குரியதென்று பொருள்படுவதல்லது கொங்குமண்டலமுழுதும் சேரர்க்கேயுரியதெனச் சித்திக்கமாட்டாது. ஆதலாற் கொங்குமண்டலத்தின் மற்றொருபகுதி, அடுத்துள்ள சோழர்க்குரியதாமென்பது சொல்லாமலேபெறப்படுகிறது. இதுவே கருவூர்ச்சிலாசாசனத்துட்சொல்லிய "கோனேரின்மைகொண்டான்கொங்கு" என்று சோழன்பெயரால் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

சோழனுக்கு அப்பெயருண்டென்பதை "செந்தமிழ்"த்தொகுதி பதினைந்தின்பக்கம் ௬௦எல்,வஞ்சிமாநகருடையாரராலேயே வெளியிடப்பட்ட கருவூர்ச்சிலாசாசனத்தில், "ஸ்வஸ்திஸ்ரீ திரிபுவனசக்கரவர்த்தி கோனேரின்மைகொண்டான் குலோத்துங்கசோழதேவர்"எனச்சோழனுக்குப்பெயரடையாக வரையப்பட்டமையாலறியலாம்.

இது, குணபுலத்தரசரதாகலாற் குடகொங்கு என்ற தொடர்மொழியடையாற் பிரிக்கப்பட்டதுமாகிறது. ஆகவே குடகொங்கென்பது கொங்கின்குடபகுதியாய் அப்பகுதியையடுத்த குடபுலத்தரசராகிய சேரர்க்குரியதாகி,அதுவே சேரர்கொங்கு என வழங்கப்பட்டதென்று தெளியக்கிடக்கிறது. இதனால் கொங்குமுழுதுங் குடபுலத்தரசராகிய சேரர்க்குரியதாகாமையாலும், உரிமையாயிருக்கும்

---

* வஞ்சிமாநகர்-பக்கம் 115.

பாகம் ஒரு தனிமண்டலமாகாது பிறிதொரு முழுமண்டலத்தின் பகுதியாயிருப்பதாலும்,குடபுலம் பிறிதொருகொங்குமண்டலத்தினுட் பகுதியாகாது ஒரு தனி முழுமண்டலமாயிருக்கவேண்டுமாதலாலும், சேரர்கொங்கினும் வேறாகவேயுள்ளது குடபுலமென்பதுபெறப்பட்டது. ஆதலாலிது வாதகரூபிக்கே விருத்தமாயிற்று.

இனிச் சேரர்கொங்கென்றது இனம்விலக்காது வெண்டிங்களென்பதுபோலத் தன்னோடியைபின்மைநீக்கிய விசேடணத்தால் விசேடிக்கப்பட்ட தொடர்மொழியெனச்சொல்லவருவாராயினும், தமக்கிஷ்டசித்தியாகிறதில்லை. எப்படியென்றால்? அவ்விசேடணம் தன்னோடியைபின்மை நீக்கலாவது, விசேடியத்துக்குத் தன்சம்பந்த மில்லையென்பதில்லை யென்றதனையேயுணர்த்துவதல்லது, பிறிதின்சம்பந்த மொருசிறிதுமில்லையென்றுசொல்லு மாற்றலில்லாமையாற் பிறிதின்சம்பந்தமிருந்தாலுமிருக்கலாம்; இல்லாதுமிருக்கலாம்; என்பது படப் பிறிதின் சம்பந்தத்துக்குத்தடையாகாமலே வருமொழியை விசேடிக்கிறது.

இதனை, எடுத்துக்கொண்ட வெண்டிங்கள் என்னு முதாரணத்துள்ளே பார்க்கலாம். இங்கு, திங்களுக்கு வெண்மைநிறமானது தன்னோடியைபின்மைநீக்கியவிசேடணமாயிருக்கிறது. அதாவது திங்களிலேகதேசத்திலுள்ள கருநிறமாகிய மறுவை விலக்காமலே, அதுவும் அத்திங்களிலிருக்கும்படி சகித்துக்கொண்டு, வெண்ணிறமாகிய விசேடணமானது, தன்னியைபு அத்திங்களுக்கு இல்லையென்பதொன்றையே சகியாததாய், தன்னியைபின்மையைமட்டும்விலக்கித் திங்களுக்கு வெண்ணிறத்தினியைபில்லையென்பதில்லை (அதாவது திங்களுக்கு வெண்ணிறமுண்டு) என்ற தனையே அதனை விசேடிக்கும் என்பதாம்.

ஆகவே சேரர்கொங்கு என்பதனை, தன்னோடியைபின்மை நீக்கியவிசேடணத்தால் விசேடிக்கப்பட்ட தொடர்மொழியெனக்கொள்ளினும், அது அக்கொங்கிற் சோழர்க்குரிய வுரிமையை விலக்காதிருக்கும்படி சகித்துக்கொண்டே, அக்கொங்கிற்குச் சேரர்சம்பந்தமில்லையென்பதில்லை (அதாவது முழுதுஞ் சோழர்க்குரியதன்று சேரர்க்கும் உரியது) என்று பொருள்கொள்ளற்கிடங்கொடுப்பது காண்க,

இதனை, வெண்டிங்கள் எனக்காட்டிய உதாரணத்துள் திங்கள் முழுதுங் கருநிறத்தால் வியாபிக்கப்பட்டதன்று; வெண்ணிறத்தாலும் ஒருபுடை வியாபிக்கப்பட்டது; என்னும் பொருளே தெளியக்கிடப்பது கொண்டறிக.

இனி, சோழர்கொங்கு, குணகொங்கு என்னும் வழக்கு, சேரர் கொங்கு குடகொங்கு என்பதுபோலக் கவிப்பிரயோகங்களிற் காணப் படாமையால் அப்படியொருபகுதியே கொங்குமண்டலத்தில் இல்லை யென்பாராயின், தென்கொங்கு, வடபாண்டிஎன்பனவும் கவிப்பிரயோ கங்களிற்காணப்படாமையால் வடகொங்கு, தென்பாண்டி என்னும் தொடர்மொழியடைகளும் இனம்விலக்காதனவாகவேண்டும்; அன்றி யும் கருந்திங்களென்னும் வழக்கில்லாமையானும்,வெண்டிங்களென்னும் வழக்கே யுடைமையானும் திங்களிடத்து மறுவேயில்லையாகவேண்டும்; அங்ஙனமின்மையா லது கடாவன்றென மறுக்க. திங்களிற்சிறந்த பகுதியால் வெண்டிங்களென்றதுபோலக் கொங்கினும் சிறந்தபகுதியாற் சேரர்கொங்கென்றாரெனத் தன்னேடியைபின்மைநீக்கியவிடத்தும் பொருள்கொள்ளக்கிடத்தல்காண்க.

ஆகவே "சேரர் கொங்கு" என்றதனால் எவ்வாற்றானும் கொங்கு சோழர்க்குச்சிறிதுமுரியதில்லையென்று சொல்லவொண்ணாமையாலே கொங்குகுடபுலமென்றுசாதிக்கவந்த வஞ்சிமாநகருடையார்க்கு இஷ்ட ஸித்தியாகாமையால் இவ்வருணகிரியார் பிரயோகமும் வாதகக்ஷிக்குப் பாதகமாயும் எதிர்வாத கக்ஷிக்குக்குச் சாதகமாயுமிருக்கிறது.

ஆதலால் கொங்கினைச் சேரர்கொங்கென்ற அருணகிரியார்பிர யோகத்தைக்கொண்டு கொங்கு குணபுலத்திற்சாராது சேரர்க்குரிய குடபுலமென்று சாதிப்பதானது "வெண்டிங்களுள்வெயில்வேண்டினு" * மென்ற கவிப்பிரயோகத்தைக்கொண்டு, திங்களிற்பிறிதொரு நிறமுஞ்சிறிதுமின்றி முழுதும்வெண்ணிறமேயுள்ளதென்று சாதிப்பது போலும் பிரத்தியக்ஷவிருத்தமாமெனவறிக.

---

* புறம்-செய் 38.

சிறியார் அறியாச் செந்தமிழ்ச் சிறப்பு.

முகவுரை.

செந்தமிழ் பரவுதூஉம் செந்தமிழ் பரவுநூஉம்
தந்தி முகனிரு தாண்மலர் புனைந்தே.

அமிழ்தினுமினிய நம் தமிழ்மொழியின் அருமை பெருமையினை இக்காலத்தில் நம்மவர் பலரும் அறிந்திலராய் அம்மொழியினைப் பயிலாதிகழ்ந்து பழிப்பாருமாயினர். என்னை? "பொருள்வருவாய்க்குரிய கல்விகள் இத் தமிழ்மொழிக்கணன்றி ஆங்கிலமொழிக்கண்ணே உளவாயினமையானும்", (செந்தமிழ் I-ம் தொகுதி) இராஜபாஷையாகச் சிறந்து விளங்கும் அவ்வாங்கிலமே வருவாயும், நன்மதிப்பும், உயர் பதவியும் அளித்தற்கின்றியமையாக் கருவியாதலானுமே. இதுகாரணம்பற்றியே ஆங்கிலமொழி நந்தமிழ்நாட்டின்மட்டுமன்றி, நமது இந்தியநாடெங்கணும் பரவி, ஆடவரால் அவாவப்பெறு மேம்பாடுடைத்தாய், பெண்டிரும் தமதாடவர்மாட்டன்பும் பெருமையும் பாராட்டுதற் கேதுவாகிய கல்விச்செல்வம் பொதிந்துளதாய், யாவராலும் போற்றப்பெற்றுலவுகின்றது. மேலும், ஆங்கிலப்பயிற்சி ஓங்கியும் தமிழ்ப்பயிற்சி குன்றியும் வரும் இக்காலத்தில், பெரும்பான்மை ஆங்கிலத்தையும் சிறுபான்மை தேசபாஷைகளையும் இதுகாறும் பரிபாலித்துவந்த நம் சென்னைச் சர்வகலாசங்கம், தேசபாஷைப்பயிற்சியை நாளடைவிற் புறக்கணித்துவருகிறது. இவ்வாறு நமதருமைத் தமிழ்மொழி பலவாற்றானும் ஒளி குன்றித் தளர்வுற்றுத் தத்தளிக்கும் நிலை எய்தியதை நோக்குமிடத்து, அதற்கு நம் தமிழ்மக்களின் அபிமானக்குறைவே முக்கிய காரணமாக விளங்குகிறது.

2. இம்மட்டேயோ! நமது பரதகண்டத்தில் வழங்கிவரும் பன்மொழிகளுள், தொன்றுதொட்டிலங்கும் தூய்மைதோன்ற, இலக்கியம் இலக்கணம் தெள்ளுரை முதலாப் பன்னலமன்னும்பாங்குடைத்

தாகி, ஆன்றோரது நுண்ணறிவு சொற்பொலிவு நூற்பொருட் செறிவு கூரிய ஆராய்ச்சிமுதலியதுலங்கும் மொழிநலம் பலவும் மொய்க்கப்பெற்றே, "குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம் எனு நான்கெல்லை" வரம்பு கடந்து இலங்கை பினங் சிங்கப்பூர் நேட்டால் முதலிய குடியேற்ற நாடுகளிலும்பரவிச் சற்றேறக்குறைய இரண்டரைக்கோடி என்று கணக்கிடப்பெறும் தமிழ் மக்களால் தம் தாய்மொழியாக் கொண்டாடப்பெற்ற பெருமைவாய்ந்து, தெய்வத்தன்மைபொருந்தி விளங்கும் நம் தமிழ்மொழியின் மேம்பாட்டினைச் சென்னைச் சர்வகலாசங்கத்தின் அவயவிகளாய் அமரும் நம்மவரே, வாய்க்கும் சமயங்களில் எடுத்துக்கூறுமலும், வேண்டுங்கால் இடித்துக்கூறுமலும், அச்சங்கத்தார் நியமித்துவரும் பாடமுறைகளில் தமிழ்மொழிக்கட் பரக்கக்கிடக்கும் இலக்கிய இலக்கண நூல்களினின்றும் சிற்சில பகுதிகளைக் குறித்துத் தொகுத்து அவற்றினைக் கட்டாயப்பாடமாக அமைக்க முயலாமலும், தங்கடமையைக் கைசோரவிட்டதே நம் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கோரிடையூறாய் நின்றது.

3. ஆகவே,

"பொருப்பிலேபிறந்துதென்னன்புகழிலேகிடந்துசங்கத்
திருப்பிலேயிருந்துவைகையேட்டிலேதவழ்ந்தபேதை
நெருப்பிலேநின்றுகற்றோர்நினைவிலேநடந்தோரேன
மருப்பிலேபயின்றபாவைமருங்கிலேவளருகின்றாள்."

(வில்லிபாரதம்-சிறப்புப்பாயிரம்.)

என, நல்லிசைப்புலவராற் பாடப்பெற்ற நம் தமிழ் அணங்கு தற்காலத்தில் தான் பிறந்தநாட்டின்கண்ணே மதிப்பிழந்தும், தன் மக்களாலே புறக்கணிக்கப்பட்டும், உருக்குலைந்து, உரமழிந்து, உளநலிந்து வருந்துகின்றது. காலகதியை விலக்க வல்லார் யாவர்.

4. ஆதலின்,

உலகமெலாம் ஒருமுகமாய் ஒருமொழியே
வழங்குதல்சால் புடைத்தாம் என்னின்
பலகலையும் தன்மாட்டுப் பரந்துளதாற்
பன்னாட்டிற் பரவு மாற்றால்
இலகனிகாய் எண்ணரிதாய் இருங்கிளைசார்ந்
திருநிழலார்ந் தெழில்வீ ழேந்தித்
தலைபரவுந் தனித்தருப்போன் றாங்கிலமே
தலைமைபெறத் தகுமென் பாமே.

அவையகத்துக் குரியமொழி ஆடவருக்
கரியநிதி அளவில் செல்வக்
குவையுகக்கும் யாவர்க்கும் கொண்டாடும்
குலதெய்வம் கோல வாழ்வின்
சுவைபயக்கும் தூயமுதம் துன்னலருக்
கரிமுழக்கம் சுருங்கச் சொல்லின்
கவர்பகுக்கும் ஆயிரநாக் கலைஞனுக்கும்
ஆங்கிலச்சீர் கழறொ ணாதே.

தும்பியுறு மலர்தோறும் தொனிநீட்டித்
தூய்நறுந்தேன் தொகுக்கு மாபோற்
கம்பீரத் தொனிகாட்டிக் கவின்பெறுபன்
மொழிவழிபாய் கலைத்தேன் கூட்டித்
தன்பெருமை தவநாட்டும் தாட்டிக
ஆங்கிலமே தழைக்கும் நாளில்
நம்பிரம குலமொழியும் நலமிகுநம்
தமிழ்மொழியும் நயப்பார் யாரே.

5. இது நிற்க, ஐரோப்பாகண்டத்தில் வழங்கும் பல தேச பாஷைகட்குத் தாய்மொழியாய் விளங்கும் கிரீக், லத்தீன் பாஷைகளும், நம் நாட்டில் தொன்றுதொட்டு வழங்கிவரும் வங்காளம், ஹிந்தி, மகாராட்டிர்முதலிய தேச பாஷைகட்கெல்லாம் தாய்மொழியாகவிளங்கித் தற்காலத்தில் ஆங்காங்குச் சிலபண்டிதர்களான்மட்டுமே பயிலப்பெற்று, வட்டுவழக்குமட்டில் உள்ளடங்கி நாட்டுவழக்கிற் பரவா

தொடங்கிய ஸம்ஸ்கிருதபாஷையுமே, என்றுங்குன்றுமேம்பாடுடைய "உயர்தனிச்செம்மொழி" (Classical Language செந்-பகுதி I)யாகச் சர்வகலாசங்கத்தாரால் மதிக்கப்பெற்றன. நமது தமிழ்மொழியோ அத்துணை சிறப்புவாய்ந்த உயர்தனிச்செம்மொழிகளுட் சேர்க்கப் பெறாது, "உள்நாட்டுப் பாஷைகளுள்" (Vernacular Languages. செந்—பகுதி I) ஒன்றாகவே கருதப்பெற்று, சர்வகலாசங்கத்தாரால் நடத்தப்பெறும் யோக்கியதாபட்டப்பரீக்ஷைகட்கு நியமிக்கப்படும் கட்டாயப்பாடங்களிலொன்றாக அமைக்கப்பெறாமல் அதுகாரணம்பற்றியே நம் நாட்டு உயர்தர, நடுத்தரகல்லூரிகளில் ஆர்வமுடன் ஆங்கிலம் பயின்றுவருமாணவர்களாற் புறக்கணிக்கப்படுகின்றது.

6. ஆகவே, நம் தமிழ்மொழி மாட்சிகுன்றினமைக்குப் பல காரணங்கள் உள. அவற்றினை விரித்துரைக்கப்புகுவோர் "தம் குடியைத் தாம்பழித்தல் தாழ்ந்தோர் நெறியாகும்" (It is an ill bird that fouls its own nest) என்னும் முதுமொழிப் பிரமாணத்திற்குத்தக்க இலக்காவர். ஆதலின், இவ்விஷயத்தை மேன்மேலும் விரித்து விளம்பாது விடுத்தனம்.

7. "சாலவே ஈனநிலை சாருங்கால் எப்பொருளு, மேலாம் நிலை விரைவின் மேவுமே" (When things are at the worst, they must mend) என்பது அனுபவசித்தமாய் ஆன்றோராற்றெளியப் பெற்ற துணிபாம். இத்துணிபுரையையும், தற்காலத்தில் நமது தாய்மொழி தளர்ந்து தத்தளிக்கும் பரிதாபமான நிலையையும் ஒத்துநோக்குமிடத்து, நம் அருமைத்தமிழ்மொழியும் கூடியவிரைவில் முன்னேற்றமெய்தி, வெவ்வரவின்வாய்நின்றுவிலகி விளங்கு முழுமதி போல் நிறைகலைநிரம்பி, நம் தமிழகத்தை முன்போல் விளங்குறச் செய்யுமென்பது திண்ணம். இதற்கியையவே, பல நற்குறிகள் நம் தமிழ்மொழியின் முன்னேற்றத்தைச் சுட்டிநிற்கின்றன. அவையாவன: முச்சங்கம் நாட்டி முத்தமிழ்வளர்த்தமூதூராம் மதுரைமாநகர்க்கண் நிறுவப்பெற்றதும் முத்திராசாலை, புத்தகசாலை, செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை, ஏட்டுப்பரிசிலனை, ஏட்டுப்பரிபாலனம், ஆங்கிலத்தமிழ்ப் பரீக்ஷை, தனித்தமிழ்ப்பரீக்ஷை முதலிய அவயவங்களைத் தன்மாட்டமைக்கப்பெற்று விளங்குவதுமான மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கமும், இயன்ற

மட்டில் அதனைப்பின்பற்றித் தனவைசிய சிகாமணிகளால் நமது தமிழ் நாட்டில் ஆங்காங்கு ஸ்தாபிக்கப்பெற்றுப் பரிபாலனஞ்செய்யப்பெற்று நடைபெறும் பல தமிழ்க்கல்லூரிகளுமே. இதுவேயன்றி, தத்தம் தாய்மொழியை மாணவர்கள் செவ்வனேபயின்று அதனைப் பிழையறத் திருத்திப் பொலிவுறப்பேசுவதாலும் எழுதுவதாலும் அதன் முன்னேற்றத்தை நாடுவதே ஏற்புடைத்தாம் என்று சின்னாளாக நந்நாட்டில் அறிவாளர் பலரும் ஒருமித்து வற்புறுத்திவருவாராயினர். மேலும், ஆங்கிலக்கல்லூரிகளிற்கல்விபயின்றுவரும் நம்மாணவர்கட்குச் சரித்திரம் சாத்திரம் சம்பந்தமாய் ஆங்கில நூற்கண்விளங்கும் கருத்துக்களைத் தேசபாஷைகள் மூலமாகவே புகட்டுதல் நலமென்று தேசாபிமானச் செல்வர்கள் நாட்டின்கணெங்கும் ஊக்கமும், மனக்கிளர்ச்சியும் உதிக்குமாறு பத்திரிகைவாயிலாகவும், பிரசங்கவாயிலாகவும் நீளுரைபொழிந்து முழங்குவாராயினர். கருணைபொருந்திய நமது துரைத்தனத்தாருக்கும் இது உடன்பாடாகும். இந்நல்லெண்ணம் நிறைவேறுதற்கு, ஆங்கிலக்கலைகளிற்றேர்ந்து பட்டம்பெற்றுக் கலைமணங்கமழ உயர்பதவியிலமர்ந்து விளங்கும் தமிழ்நாட்டுக்கனவான்களும், இராஜாக்கள், ஜமீந்தார்கள் முதலிய பரம்பரைப்பிரபுக்களும், வியாபாரமுதலிய பல தொழிற்றுறைகளிற்புகுந்து பொருளீட்டிவரும் தனவைசியர் முதலிய வணிககுலச்செல்வர்களும், தத்தங்கடமையென வுணர்ந்து முன்னின்று முயன்று செய்யவேண்டு முக்கியமான கைங்கரியம் ஒன்றுளது. அஃது யாதெனின், பொருட்சேகரம், நாகரிகமுன்னேற்றம், பொதுஜனநலம், நாட்டின் பாதுகாப்பு முதலிய முன்னோக்கங்கள் சித்திபெறுவதற் கின்றியமையாதனவாய் ஆங்கிலமுதலிய மேற்றிசைமொழிக்கட்பரந்து செறிந்து பண்புற்றோங்கும், பூதபௌதிகசாத்திரம், ரசாயனசாத்திரம் முதலாய பற்பல சாத்திரங்களிற்றுலங்கும் உண்மைத் துணிபுகளைக் கற்றுத்தேர்ந்த கலைஞர்களைக் கொண்டு நம்தமிழில் மொழிபெயர்க்கச்செய்து நமது நாட்டார் யாவர்க்கும் புலப்படுமாறு வெளிப்படுத்துவதற்குவேண்டும் இடம் பொருள் ஏவல் முதலியசாதனங்களைத் தேடிக்கொடுத்துதவிபுரிவதேயாம்.

8. இத்தகைய பொதுநலங்களை நம்மவர் எய்தி நயம்படவாழ்தலே தன்முன்னோக்கமாகக் கொண்டிலங்கும் தமிழ்ச்சங்கமொன்றினை

இற்றைக்குப் பதினாறு ஆண்டுகளின் முன்னர் சிவநேசச்செல்வராய், செந்தமிழ் வளர்ச்சிக்கட்கண்ணும் கருத்தும் உடையராய், பரம்பரைப் பிரபுசிகாமணியாய், ஒல்காப்புகழ்பெற்றுலகினமர்ந்து, சின்னாள் முன்னம் சிவனடி மரீஇய, பாண்டித்துரை எனும் பார்புகழ்வள்ளல் மதுரை மாநகர்க்கண் நிறுவியதும், மேற்கூறியவண்ணம் அது பல்வகைத்தாய அவயவங்கள்கொண்டமைந்து தமிழ்மொழி வளர்த்துவருவதும் இந்நாட்டில் யாவரும் தெரிந்தவிஷயமே.

9. இவ்வாறு, மதுரையிற் றமிழ்ச்சங்கம் ஸ்தாபிக்கப்பெற்ற சமயத்தில், நமது இந்தியா தேசத்தின் ராஜப்பிரதிநிதியாய் விளங்கிய லார்ட் கர்ஸான் (Lord Curzon) என்னும் பிரபு சிரேஷ்டரால் "சர்வ கலாசங்கச் சீர்திருத்தங்கருதும் மந்திராலோசனைச்சபை" (Universities' Commission) ஒன்று நியமிக்கப்பெறவே, அச்சபையின் அங்கத்தினர் காலதேச வர்த்தமானங்கட்கியையச் சீர்திருத்தஞ்செய்ய வேண்டுமுறையினைநாடி, இந்தியாவிலுள்ள பிரதானநகரங்களிற் சென்று ஆங்குறைபும் பிரபுக்களிடத்தும், கலைஞர்களிடத்தும் விசாரணைவாயிலாக அபிப்பிராயங்கலந்து, அதுகாறும் சர்வகலாசங்கங்களில் நடந்தேறிவந்த ஆட்சிமுறை, பாடமுறை, பரீக்ஷைமுறை முதலியனவற்றைப் பரிசீலனைசெய்து வந்தனர். மேற்கூறியவகையால் விஷயங்களை ஆராய்ந்துவந்த அச்சபையோர்கள்முன்னிலையில், நம் தமிழ்மொழிக்கண்,

> ஆழ்ந்து தெளிவுற் றருங்கலை மணங்கமழ்ந்
> தான்றோர் வாக்கும் அரும்பொலி வும்பொதிந்
> தாய்வோர்க் கறிவெனும் அமுதூட் டுவிக்கும்
> அரிய பெரியநூல் அமைந்தில; ஆதலின்,

சர்வகலாசங்கத்தாரால் நடத்தப்பெறும் யோக்கியதா பட்டப்பரீக்ஷைகட்கு தமிழ்நூல்களைக் கட்டாயப்பாடமாக நியமித்தல் வேண்டாம் என்ற பொது அபிப்பிராயமே மேலிட்டது.

அந்தோ! நந்தமிழ்மொழியின் அருமை பெருமையையும், தொன்மையையும், அதன்கண் ஆழ்ந்து பரந்துகிடக்கும் பன்னூற் பெருக்கத்தையும், சுவையையும் அச்சபையோர்முன் எடுத்துக்காட்டு

தற்கு ஆற்றலும், ஆர்வமும் வாய்ந்த ஆன்றோர்கள் அச்சமயத்து முன்வந்தாரிலர். ஆதலால், அம்மொழி தாயற்றசேய்போற் றக்கோர் முன் தத்தளித்தது. இந் நிகழ்ச்சியைக்கேட்டறிந்த தமிழறிவாள ருளத்து வெறுப்பும், வியப்பும், விசனமும் ஒருங்கே மூண்டன. இந்நிலையில், எவ்வாற்றானும் ஆற்றலிலேனாகிய யான், நம்மருமைத் தமிழ்மொழிக்கண் ஆர்வமும் அன்புமே தூண்டப்பெற்று, கட்டளைக் கலித்துறையிற் பத்துப்பாக்களியற்றி அவற்றினைத் தமிழ்வள்ளலும் பிரபு சிரேஷ்டருமாய் விளங்கிய ஸ்ரீமான், பாண்டித்துரைத்தேவரவர் களும், அவர்கள் பக்கத்தில் அமர்ந்து விளங்கிய கல்விகேள்விகளிற் சிறந்த சில புலவர்களும் குழுமிய அவைக்கட் படித்துக்காட்டினேன். காலம் இடம் கருதி இயற்றப்பெற்ற பொருத்தமுடையன என்று இப்பாக்களை அப்பெரியோர் நன்கு மதித்தனர். இது நிகழ்ந்து சில ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னர்,

செந்தமிழ் வளர்க்கும் சேது பதியாய்
எனதிடர் தீர்த்த இன்கொடை வள்ளலாய்
பண்டைத் தமிழ்கமழ் பரம்பரை வேந்தாய்

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் நிரந்தர அக்கிராசனாதிபதியாய் விளங்கும் Honourable ஸ்ரீமான் இராஜராஜேஸ்வர சேதுபதி மன்னரவர்கள் இப் பாக்களைச் செவியுறக்கேட்டு அகமகிழ்ந்து பாராட்டினர். ஆகவே, இப்பாக்கள் தமிழகத்தாலும் பாராட்டற்பாலனவாம் என ஒருவாறு துணிந்து அவற்றினைச் "செந்தமிழ்"ப்பத்திரிகைவாயிலாக வெளியிட லானேன்.

கோது நீக்கிக் குணமே நாடித்
தமிழ்மணம் விழையுந் தக்கோர் யாவரும்
தமிழ்மொழி வளர்ச்சி தனையே நாடிப்
பாக்களி ரைந்தையும் பாராட் டுவரே.

உ

சிறியார் அறியாச் செந்தமிழ்ச் சிறப்பு.

விநாயகர் துதி.

சொந்தத் தமிழின் சுவையறியா மாந்தர்செவிக்
கிந்தக் கவியேற் றிடச்செய்வான்—விந்தைச்
சிலையேட்டிற் கோட்டுநுதி சேர்த்தைந்தாம் வேதக்
கலைதீட் டியவைங் கரன்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

கண்டுங் கனிவகை தேனுங் கலந்த கவிச்சுவைசேர்
வண்டமிழ் மீதுநம் பெண்டிர் தமக்கு மதிப்பிலைவந்
தண்டுங் குடதிசை ஆங்கில மெங்கு மளாவியதால்
ஒண்டும் பிடாரிமுன் உள்ளூர்ப் பிடாரி ஒடுங்கியதே. (1)

வெடிப்பாகச் செந்தமிழ் ஓதினென் வீணென்பர் மேதினியிற்
படிப்பாரு மில்லை படியா விடினும் பரிவுளர்போல்
நடிப்பாரு மில்லை நமது தமிழ்க்கொரு நாதனற்றிங்
கடிப்பாரு மில்லை அணைப்பாரு மில்லையென் றுய்விட்டதே. (2)

சீயீத் தமிழ்மொழி புன்மொழி காண்சில நாளிலது
மாயத் தகுமென மார்தட்டிப் பேசி மனங்களிப்பார்
வாயைத் திறந்திடின் ஆங்கிலச் சொல்லே வழங்குவராற்
றாயைப் பழித்தவன் கோதானம் செய்திடும் தன்மையொத்தே. (3)

உடுப்பாடை ஆங்கிலம் செந்தமிழ் மெய்யென் றுணர்ந்திலிராய்க்
கடுப்பாகத் தென்மொழி தன்னைப் பழித்துக் கடிந்துரைப்பீர்
தொடுப்பாக வந்தவள் அங்கிமுன் வேட்டமெய்த் தோகையினைக்
கடுப்பா ளெனக்கொளல் நல்லற மோவுண்மை காணுமினே (4)

ஆயிரங் கோளகல் வானிற் செலினும் அவைநமக்கு
ஞாயிறு போல நலந்தரு மோதமிழ் நாட்டினிற்பல்
லாயிரத் தாண்டாகச் செந்தமிழ் மாந்தும் அருஞ்செவிக்குப்
பாயிரங் கூர்பல நூல்பெறு மாங்கிலம் பண்ணிலதே. (5)

மெய்ப்பொருள் பற்பல வற்றினை ஔவை விழுமியதன்
திப்பியச் சிற்சில நற்சொலின் வற்புறுத் திட்டதமிழ்
ஒப்பரு விற்பனர் முக்கழ கத்திடை ஓங்குதமிழ்
செப்பரு நற்புகழ் பெற்றுர வோர்மகிழ் செந்தமிழே. (6)

வள்ளுவர் கம்பர் முதற்கவி வாணர் வளர்த்ததமிழ்
தெள்ளமு தோருருக் கொண்டதிங் கென்னச் சிறந்ததமிழ்
உள்ளுரு கிப்பல தொண்டராழ் வாரிவர் ஓதுதமிழ்
பிள்ளைம திச்சடை யான்மகிழ்ந் தேற்கும் பெருந்தமிழே. (7)

தள்ளருங் காப்பியத் துள்ளுறு மின்சுவை தந்துதவும்
தெள்ளுரை பற்பல வுள்ளநற் றென்னூல் செறிந்ததமிழ்
எள்ளரும் பஞ்ச விலக்கண நூல்பல வேற்றதமிழ்
புள்ளிறை வாகனன் பள்ளிவிட் டேதொடர் பூந்தமிழே. (8)

மின்னுமை தன்னிட மன்னிறை இன்னருள் மேவியதொன்
மன்னவர் தென்னவர் முன்னரிந் நாட்டில் வளர்த்ததமிழ்
இன்னுமித் தொன்னகர்க் கூடலிற் சங்கத் திலங்கவெனப்
பன்னருஞ் சீர்பெறு பாண்டித் துரைமகிழ் பைந்தமிழே. (9)

வேற்கர வேள்குறு மாமுனிக் கந்நாள் விரித்ததமிழ்
பாற்கடல் போற்பல நூற்சுவை பாய்ந்தே பரந்ததமிழ்
சேற்கணி அம்பிகை யின்னருள் துன்னுநம் சீர்முகவைப்
பாற்கர சேது பதிக்கமு தாய்வளர் பைந்தமிழே. (10)

N. V. SUNDARARAJA AIYAR. B.A., L.T.,

மதுரை.
1902 ம் - ஹு
மேமீ

சேரர் தவஸ நகர்.

முசிரிப்பட்டணமென்பது பண்டைக்காலத்தில் கொடுங்கோளூருக்கே பெயராய் வழங்கியதென்றும் பிறகு, நாளடைவில் அது முரலாவெனும் மாற்றுப்பெயர் பூண்டதென்றும் பெரியோர்கள் மொழிவது காளிதாச மகாகவியின் கேரளதேச வர்ணனைக்கு அநுகூலமாதலின் கொடுங்கோளூரே சேரரது தலைநகரெனச் சாதித்தல் தகும். பெருங்கவியரசனாகிய காளிதாசன் கேரளதேசத்தை வர்ணிக்கும்பொழுதுள்ள "മുരലാമാരുതോദ്ധൂതമഗമൽ കൈതകം രജഃ" இந்தச்சுலோகத்தில் முரலாவென்னும் பதத்திற்கு "മുരലാനാമ്നീ കാചിന്നദീ കേരളദേശേഷു വ്യവഹരതി താംമുരലീതി വദന്തി." என்று மல்லிநாதரது உரை காணப்படுகின்றது. இதனால் முரலியென்னுஞ் சொல் ஆற்றிற்குப்பெயராவது உணரப்படும். இப்பெயரே அவ்வூர்க்கும் (கொடுங்கோளூர்)வழங்கிவரலாயிற்றென்பதற்கு யான் மேற்கொடுக்குங் குறிப்பானது சான்றாகும். ஆயின், ஆப்டிமகாசயனின் சப்த நிகண்டில்,

മുരലാ=Name of a country.

മുരലാഃ=Name of the Muralas.

മുരലീ=Name of a river mentioced with Thamasa flowing in Kerala.

முரலாவென்னும் பதம் கேரளதேசத்திற்குப்பெயராயிருந்தது வெளிப்படையாகும்.

ஆனால் நூல்களில் பற்பலவிடங்களில் வஞ்சியையொட்டிக் கருவூரெனக்காண்பது கொடுங்கோளூரையடுத்திருக்கும் திருக்கரியூரென்னுமிடத்தையாகும். இக்கரியூரே கருவூரெனமாறிவிளங்கி நம்மை வழக்கில் நுழைந்ததுபோலும். இவ்வூரும் கொடுங்கோளூரைப் போலவே சேரவரசர்களுக்குப் பிரதான இடமாயிருந்துகொண்டிருந்தது. இவ்வூரிலே பொன்மாடமொன்றிருந்தது. ஓர் எட்டுப்பிரதி

யில்—"திருநாவாயும் திருக்கரியூரும் * திருக்கண்ணபுரத்தும் திருவஞ்சைக்களத்தும்" "திருக்கரியூர் பொன்மாடத்தில்............" "திருக்கரியூர் க்ஷேத்திரத்தில் பிராமணரும்கூடி யோகம் திகஞ்ஞு" என்றும் காணுதல்பற்றி (கருவூர்—கரியூர்) என்பது திரிச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவைச் சார்ந்த கருவூரல்லவென்றுணர்க.

இன்னும் கொடுங்கோளூர் சேரவரசர்களுக்குத் தலைநகராய் விளங்கிற்றென்பதை "ஸ்ரீ பரசுராமன் படைக்கப்பட்டோரு கேரளத்தில் 17-நாடுண்டு. அதில் இராஜதானிகள், இடமாடம், கோவிலகம், கொட்ட, கொட்டாரம், என்னிங்ஙனே அவர்க்கு அதநுபேருண்டு. கோகர்ணம், கன்னியாகுமாரிக்கு இடசேரமான் நாடு 16 காதம் ஆகுன்னு" "வையநாடும் கொடுங்ஙல்லூரும்............" இச் சரித நூல்வாக்கியங்கள் பிரதிபாதிக்கின்றன.

செங்குட்டுவனென்னும் சேரவரசன் சதுரங்கபலமுடையவனாய் வஞ்சிமுற்றத்தை நீங்கிச்சென்று பெரியமலைகளுக்கிடையே ஊடறுத்துச்செல்லும் பேர்யாற்றின்கரையின் மணற்றிட்டிற்றங்கலானான் என்று சிலப்பதிகாரக் காட்சிக்காதையாற் றெரியக்கிடக்கின்றது. இச்செங்குட்டுவனது இருப்பிடமாகிய வஞ்சிநாடோ, ஆன்பொருநைநதிக்கரைக்கட்கட்டப்பட்ட கோட்டையினையுடையதென்று புறப்பாட்டடிகள் கூறுகின்றன. இம்மேற்கோளால், செங்குட்டுவன் ஆன்பொருநைக்கரையிலுள்ள வஞ்சியை நீங்கிச் சென்று பேர்யாற்றின்கரையிலெல்லாருடனும் தங்கியிருந்தானென்று சிலர் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். பேர்யாற்றின் கரையிலே வஞ்சியுளதென்று நூல்கள் கூறாவிடினும் ஆன்பொருநைக்கரையிலே கருவூர்வஞ்சியெனக் கூறியிருத்தல் கொண்டு வெவ்வேறு இடங்களென்றும் துணிகிறார்கள். இத்துணிபு சிறிது ஆலோசனைக் கிடங்கொடுக்கின்றது. ஏனெனில், ஆன்பொருநைக்கரைகொண்ட வஞ்சியே அஞ்சைக்களமெனத்துணியலாம்.

---

* குணவாயிற்கோட்டத்தரசுதுறந்திருந்த, குடக்கோச்சேரலிளங்கோவடிகட்கு" என்னும் பாட்டடியில் கூறியிருக்கும் குணவாயிற் கோட்டம் இத் திருக்கண்ணபுரமே யென்றறிக. இதை, 'திருக்குணமதிலகம்' எனக் கூறுவாருமுளர்.

'பொருந்தம்' என்னும் பதத்தின் திரிபு 'பொருநை' என்று கூறுதலினும் பூர்ண (பூர்ணா) வென்னும் வடமொழிப்பெயரே ஆசிரியர், மாணாக்கன் முதலியவைபோல, பாலிபாஷைவழியாய் 'பொருநை' என வடிவம் கொண்டு தமிழிற்புகுதலாயிற்று என்ப தொக்கும். ஏனெனில் பூர்ணாவென்னும் நதி சங்கராசார்யரது பிறவி யிடமாகிய காலடியிலும் திருவஞ்சிக்களம், ஆலுவா முதலிய இடங் களிலும் ஒழுகி வருதலால் [அவ்வாற்றின் பெயர் இப்பொழுது பிர சித்தமாய் வழங்கிவரும் பெரியாறு என்றானதாலும்] பூர்ணாநதியும் பொருநையும் பெரியாறும் ஒரே நதியின் பலபெயர்கள் எனக் கொள் ளல்வேண்டும். இப்பெரியாறு ஆலுவாதேசத்திலிருந்து சிறிதுதூரத் திற்கப்பாற்சென்று பலபிரிவுகளாய்த்திரிந்து காலடி அஞ்சைக் களம் முதலியவிடங்களுக்குச் செல்லுகிறது. இவ்வாற்றைப்பற்றி ஸ்ரீ வித்தியாரண்யசுவாமிகளது சங்கரவிஜயத்தில் '* பூர்ணா நதீ பூர்ணத்ருததே' என்றெல்லாம் பற்பலவிடங்களிற் காணப்படு கின்றது. இதற்கு உரையாசிரியர் 'கௌபேர்யாம் பூர்ணாநாம்நீ காசிந்நதீ வஹதி' என்றெல்லாம் ஸ்பஷ்டமாய் அர்த்தம் எழுதி யுள்ளமையும் காணற்பாலது.

ஆகையால் செங்குட்டுவன் கருவூர்வஞ்சியைவிட்டுப் பேர்யாற் றின்கரையில் ஓரிடத்திற் றங்கினான் என்று துணியில், கருவூர்வஞ்சி பேர்யாறுசுற்றிய அஞ்சைக்களத்தினின்றும் வேறென்று கூறுதல் பிடிவாதத்தினிலக்கியமாகும். "வாடாவஞ்சிமாநகர்புக்கபின்" என் பதற்கும், பேர்யாற்றின்கரையினின்றும் தன் தலையிடம் புக்கபின் என்றே அடியார்க்குநல்லாருரைக்கும் அர்த்தமானதால் 'ஈண்டும் பேர்யாற்றின்கரையினின்று நீங்கி ஆன்பொருநைக்கரையிலுள்ள தன்னூர்புக்கபின் என்றுகொள்ளுதற்கே எல்லாநூல்களும் துணை யாவன' என்பது மேற்கூறிய மேற்கோளுக்கு விருத்தமாய்க்காணப் படுகின்றது.

சில சமஸ்தான திராவிடவித்வான்கள் பொருநை என்பது பூர்ணா பதத்தின் திரிபு அல்லவென்றும், பெரியாறு என்பதையே வடமொழி

* சங்கரவிஜயத்தில் இரண்டாம் சர்க்கத்தில் இரண்டாவது சுலோகம் நோக்குக.

யில் பூர்ணநதி என்றழைக்கப்படுவதாகவும் மொழிகின்றார்கள். இது எவ்வாறு ஒக்குமோ? ஏனென்றால் "பெரிய" என்னும் பதத்திற்கு, பூர்ணவென்னும் அர்த்தம் யாதொரு நிகண்டுவிலிருந்தும் படித்திருப்பதில்லை. அநுபவத்திலும் கேள்வியுற்றதில்லை. அவ்விதம் பெரியாறென்பதின் தாத்பர்யார்த்தமாகப் பூர்ணநதியென்றழைக்கப்படுகிறது. என்றாலும், பூர்ண என்னும் தீர்க்கத்திற்கு இடமில்லை. ஆனதால் அவ்விதம் அர்த்தம் கூறுவதற்கிடமில்லை. ஆயின், பொருநை என்பது பூர்ண என்பதின் திரிபு என்றே ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். தவிரவும் இவ்வாற்றுக்குப் பேர்யாறென்று பண்டைக்காலத்தில் பெயர் வழங்கியிருந்தாலன்றோ பொருநை பேர்யாறு என இரண்டியாற்றுப்பெயரும் ஓர் யாற்றின் பெயரோவென ஐயுறுதற்கு நூலாதாரவேனும் உரையாதாரவேனும் உண்டாகும். அப்பெயர் வழங்கியதற்கு இதுகாறும் யாதொரு லக்ஷியமும் காணப்படவில்லை. ஆனால் பொருநை என்னும் பூர்ணபதத்தின் திரிபே அக்காலத்தில் வழங்கிவந்ததென்பதற்கு எல்லாநூல்களும் துணையாவன என்றுணர்க. இதனால் வஞ்சியைக்கூறிய பல்லிடத்தும் ஆன்பொருநை அதைச்சூழ்வதாகக் கூறியிருத்தல் மிகப்பொருந்துமெனக்கொள்க. சிலப்பதிகாரக் காண்டாவசானக் கட்டுரைகளிற் சோழ பாண்டியரைப்போலச் சேரரைப் பெருங்கவியரசர் சிறப்பித்தாரில்லையென்பதினால் "பேர்யாறு அரசர் தலைநகரைத் தன்றுறைக்கணுடைத்தாகாமைபற்றி என்று நன்கு புலப்படும்" என்று முடிவுகூறுவது ஒருவிதமாய்க் காணப்படுகின்றது. ஏனென்றால் பேர்யாறு, அரசர் தலைநகரைத்தன்றுறைக்கணுடையதாயிருந்தது என்பதற்குப் பல லக்ஷியங்களும் காணப்படுகின்றன. இன்னும் சில லக்ஷியங்களை இக்கொடுங்கோளூரில் பார்க்கலாம். இதை, யாம் மேற்குறிக்கும் குறிப்பில் நோக்கிக்கொள்க. இனியும், மற்றிருவரைச் சிறப்பிக்கும் நூல்கள் யாதேனும் சேரவரசரைக் குறித்துப் பிரஸ்தாபிப்பதில்லை. ஆதலின் சேரவரசர் எக்குலத்தைச் சார்ந்தவர் என்றே தெரியாமற் போயிற்று. மற்றிருவரைக்குறிக்கும் சமாசாரம் இவரைக் குறிக்காது. இதோர் வழக்கமாயிற்றாதலால் காண்டாவசானக்கட்டுரைகளிற் சேரரைச் சிறப்பிக்காதகாரணம்பற்றிப் பேர்யாற்றின்கரையில் தலைநகரிருக்கவில்லையென்றனுமானித்தல் வியபிசாரம் பெற்றிருக்கின்றது. இனியும் சங்கநூல்களில் கூறியிருக்கும் பொருநைநதி அலைகளெல்லாம் வஞ்சிப்புறக்கோட்டைமீது அடிக்கின்றன என்ற

விஷயங்களெல்லாம் இவ்வஞ்சிக்களத்திலே பொருந்துகின்றன. ஏனெனில் இக்கொடுங்கோளூரைப் பெரியகோட்டையொன்று சுற்றியிருந்ததாகவும், அக்கோட்டையினைப் பொருநை சுற்றியிருந்ததாகவும் மொழிவதற்கு இடமுண்டு. இன்னும் இவ்வூரில் சிற்சிலவிடங்களில் கோட்டையது அஸ்திவாரங்கள் காணப்படுகின்றன. கேரள மஹாத்மியத்திலுள்ளவர்ணனைப்படிக்கு இவ்வூரை நோக்குமிடத்து இதோர் சக்கரவர்த்தியின் ராஜதானியாயிருக்கவேண்டுமெனத் தோன்றுகிறது. இக்கோட்டையானது அவ்வாற்றின்கரையிலிருத்தல்பற்றி ஆற்றின் அலைகள் கோட்டை மதிலில் அடித்ததென்பது அதிசயோக்தியன்று. ஆயின் சுபாவோக்தியேயாகும். அதிக எடுத்துக்காட்டலேன்? திரிச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவைச்சார்ந்த கருவூர் சேரரது தலைநகரென்றும் சங்கநூற் செய்யுள்களுக்கு அவ்விதமாகவே அர்த்தம் கற்பிக்கலாம். கொடுங்கோளூரே சேரரது தலைநகரெனக் கொண்டாலும் சங்கநூல்கள் அக்கொள்கைக் கிசைந்தவாறிருக்கின்றன. இவ்விரண்டு பக்ஷங்களிலும் வைத்து மேற்கூறியபடி பூர்ணாநதியே பொருநை என்ற விஷயத்தை ஒப்புக்கொண்டு சங்கச் செய்யுள்களை நோக்குவோமாயின் அவைகள் யாவும் அதற்கே இசைகின்றன. அவ்விதமில்லாவிடினும் ஒவ்வொருவரும் தனது புத்திசாமர்த்தியத்திற்கொப்பத் தன் அபிப்பிராயத்திற் கியன்றவாறு அர்த்தத்தைப் பலாத்காரம்பண்ணி வருத்திக்கொள்ளுகிறார்கள். இதுகொண்டே பன்னூல்களும் சேரனைப் பொருநைத்துறைவன் என்றழைக்கின்றன. இதனால் ஆன்பொருநைக் கரையில் கருவூர்வஞ்சிஅஞ்சைக்களம் உள்ளமையும், காவிரியுடன் கலக்கும் ஆன்பொருந்தம் வேறென்றும் கூறப்பட்டது.

பழைய காலத்தில் உறையூர் என்னும் பெயர்வாய்ந்த திரிச்சிராப்பள்ளியானது காளிதாசனது காலத்தில் பாண்டியர்களுக்கும், மற்றும் சில காலங்களில் புராதன சோழ சக்கரவர்த்திகளுக்கும் தலைநகராயிருக்க, அத்திரிச்சிராப்பள்ளியை யடுத்திருக்கும் கருவூர் சேரவரசர்களுக்குத் தலைநகராயிருப்பது எவ்வாறு ஒக்கும். அடிக்கடி போர் புரியும் மன்னரின் தலைநகர்கள் இங்ஙனம் அடுத்திருப்பது அவர்களின் ரக்ஷைக்குக் குறைவன்றோ. தவிரவும் கொடுங்கோளூரென்னும் அவ்விடம் ராஜதானியாயிருந்ததைக் குறிக்கின்றது.

சங்கராசிரியர் சன்னியாசங்கொள்ள விருப்பங்கொண்டிருக்கும் பொழுது அவரது தாயாரதற்கு உடன்படாமல் இருந்ததாகவும் ஒரு நாள் அவர் இப்பூர்ணாநதியில் [பொருநை அல்லது பெரியாறு] ஸ்நானம் செய்ய இறங்கியபோது ஓர்முதலை அவரது காலைக் கௌவிக்கொண்டதாகவும் உடனவர் தன் மாதாவினிடம் "சன்னியாசம் கொள்ளுவதை நீ சம்மதிப்பாயாகில் இம்முதலை காலைவிட்டுவிடும்" என்று தன் தாயை வேண்டிக்கொண்டதாகவும் அவர் அதற்கு உடன்பட்டதாகவும் சங்கரவிஜயத்தால் அறியப்படுகிறது.

சிலர் சேரர்பேரூர் திரிச்சிராப்பள்ளிஜில்லாவைச்சார்ந்ததென்ற யுக்தியற்ற தீர்மானத்தை மனதில் இறுகக்கொண்டு சேரநாட்டினெல்லையை "சேரநாடென்பது கருவூர்ப்பிரதேசமுள்படக் கோயம்புத்தூர் சேலம் நீலகிரி ஜில்லாக்களும் மைசூர்நாட்டின் தென்பகுதியும் மேற்குத் தொடர்ச்சிமலை நெடுகவுள்ள கடற்கரைப் பக்கங்களுமாம்" எனக்கூறி முடித்துவிடுகிறார்கள். ஓர் கேரளதேசத்துப் பழஞ்சரிதநூலில் நாடுகளினெல்லையைக்குறித்து "சேரமான்பெருமாள் மலைநாட்டிலே ராஜாவாகுன்னு. சோழமண்டலத்திலே சோழப்பெருமாள். பாண்டிமண்டலத்திலே பாண்டிப்பெருமாள். இங்ஙனமே பேரும் அவர்கட்கு ஆகுன்னு. மலநாடுகொண்ட நாலுகண்டம் கோகர்ணத்திங்கல் நின்னு துளுநாட்டில் பெரும்புழயோளம், துளுராஜ்ஜியம் துளுநாட்டில் பெரும்புழயிங்கல் புதுப்பட்டணத்தோளம், துளுராஜ்ஜியம் புதுப்பட்டணத்தில் நின்னு கன்னற்றியோளம், கேரள ராஜ்ஜியம் கன்னற்றியிங்கல் நின்னு கன்னியாகுமாரியோளம் கூபராஜ்ஜியம்" எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

இன்னும் கொடுங்களூரே சேரவரசர்களுக்குத் தலைநகராய் விளங்கியதென்பதற்குச் சில குறிப்புகளை இங்கு எடுத்துக்காட்டுவேன்.

குறிப்பு

ஹிப்பாலோஸ் என்னுமோர் கிரீக் தேசத்தவன் கி. பி. முதல் நூற்றாண்டில் தென்மேற்காயடிக்கும் காற்றின் சகாயத்தால் அரபிக் கடலினது நடுவழியாய்க் கப்பலோட்டிக்கொண்டு மிகவும் தைரியம் கொண்டு அக்காலத்தில் இந்தியாவில் மிகச்சிறப்புற்றுவிளங்கிய முஸிரீஸ் (முசிரி) அல்லது கொடுங்கோளூர் என்னும் துறைமுகத்தில் வந்

தனன். கி. பி. 77-ம் ஆண்டில் ப்லினி என்னுமோர் ரோமாக்காரன் இம்முசிரிப்பட்டணத்தில் கேலபோத்திரன் (கேரளபுத்திரன்) அரசாட்சி செய்துவந்ததாகக்குறித்திருக்கின்றனன். முதல் நூற்றாண்டிலே எழுதப்பட்டுள்ள பெரிப்லெஸ்ஸமாரிஸ் ஏரித்ரே என்னுமோர் கிரந்தத்தில் தமிழரது ராஜ்ஜியத்தைக்குறித்துக் கீழ்ச்சொல்லும்பிரகாரம் எழுதியுள்ளது.

முஸிரீஸ் என்பது ஓர் ராஜ்ஜியபரண ஸ்தானமாகும். கடலின் ஓரத்தில் ஸ்திதி செய்யும் திண்டிஸ் என்பது ஓர் பிரதானப்பட்ட கிராமம். இது 'கேலபோத்திரன்' துளுராஜ்ஜியத்தினை அடங்கியதாகும். முஸிரிஸ் என்பது நீர்வளம் நிலவளம் செழித்த ஓர் ராஜ்ஜியம். கிரீக் தேசத்தினின்றும் அநேகம் கப்பல்வியாபாரிகள் இவ்விடத்தில் வந்து நிறைந்திருக்கிறார்கள். இந்நகரம் ஓர் புழையின் வக்கில் ஸ்திதி செய்கின்றது. இப்புழையினது அழிமுகத்து நின்றும் இத்தலைநகர் 2 ஸ்டிடியா தூரமிருக்கின்றது. (ஒரு ஸ்டிடியா—606 கஜமும் 6 அங்குலமும் கொண்டது.) திண்டிஸ்பட்டணத்திற்கும் முசிரிப்பட்டணத்திற்கும் 600 ஸ்டிடியா தூரமுண்டு. திண்டிஸைத் தொண்டி என்பாருமுளர்......................முசிரி கேலபோத்திரனது ராஜ்ஜியத்திலென்றும், அரசனது தாமத இடமும் தலைத்தானமுமாயிருந்ததென்றும் தெரிகிறது. கேலபோத்திரன் என்பது கேரள புத்திரன் என்பதின் லாடின்காரின் உச்சரிப்பாகும்.

சேரமான்பெருமாள்களுடைய வாசமும் தலைநகரும் கொடுங்கோளூரிலும் அதனையடுத்திருக்கும் திருவஞ்சிக்களத்திலுமாயிருந்தது. இவ்விடத்திலுள்ள அழிமுகத்திற்கு, திருவஞ்சாழிமுகம் என்று பெயரிருந்தது. குலசேகரப்பெருமாள் ஜனித்தஇடம் இதுவே. இவ்விடத்தில் ஓர் சேரவரசனுடையவும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனுருடையவும் ஒட்டுருவமொன்று க்ஷேத்திரத்தில் வைத்து,பூஜிக்கப்பட்டுவருகின்றது. இக்கோவிலினின்று கால்நாழிகை தென்மேற்காய்ச்சென்றால் 'சேரமான் கோவிலகம்' என்றோர் இடமிருக்கின்றது. இவ்விடத்தில் வலிய கட்டிடங்களுடையவும் தேவாலயங்களுடையவும் அஸ்திவாரங்களைப் பார்த்திருப்பதாகச் சொல்லியிருப்பதைக் கேட்டிருக்கிறோம். அதிற்

‡ கொச்சிராஜ்ய சரித்திரத்தில் 6-வது அத்யாயம் நோக்குக.

சில இன்னும் காணப்படுகின்றன. சேரமான்பெருமாளுடைய பசுக் களும் புல்லூர் குதிரைகளும் கட்டிவைத்திருந்த இடமும் காணப்படு கின்றது.

இச்சேரநாட்டில் ஐந்து பிரதான நாடுகள் உண்டு. அதில் நாலும் அரபிக்கடலினது ஓரத்தில் இருந்தன. இதில் வடக்கு அற்றத்தில் உள் ளது பூழி நாடாகும். இது அகலப்புழைமுதல் தெற்கு பாரதப்புழை சமுத்திரத்தோடு சங்கமமாகும் இடம் வரையிலுமுளது. இதனடுத் தது குடநாடு. இது பாரதப்புழை சமுத்திரத்தோடு சங்கமமாகும் இடம் முதல் பேர்யாற்றினது தெற்குக்கைவழி சமுத்திரத்தோடு கலக்கும் இடம் வரையிலுமுளது. மூன்றுவது குட்டநாடாகும். இது கோட்டயம் அம்பலப்புழைமுதலாய்க் கொல்லம்வரையிலும் நீண்டுகிடக்கின்றது. நாலாவதாகியவேணுடு தென்திருவிதாங்கூரென்று யாவரும் அறிந்ததே.

மேற் கூறிய சேரராஜ்ஜியத்தினது தலையிடம் பச்சிம கட்டத்தின் அடிவாரத்தில் பேர்யாற்றின் கரையில் ஸ்திதி செய்யும் வஞ்சி அல்லது திருக்கரூர் ஆயிருந்தது. இவ்விடத்தில் ஜீர்ணப்பட்ட ஓர் தேவாலய மும் பழைய கட்டிடங்களுடைய அடிவாரமும் இன்னும் காணப்படு கின்றன..

இத் திருவஞ்சிக்களத்திற்கு மகோதை—கொடுங்கோளூர்-வஞ்சி-முசிரி—என்றெல்லாம் அநேகம் பெயர்கள் இருப்பினும் ஒருபெய ரே பொதுப்பெயராகவும் மற்றப்பெயரெல்லாம் அவயவப்பெயராக வும் இருந்ததெனத்தோன்றுகிறது. பிறகு அவயவப்பெயரும் பொதுப் பெயராய் வழங்கத்தொடங்கிற்று. இக்கொடுங்கோளூருக்கு மகோதை யென்னும் பெயர் மகோதயம் என்னும் ஓர் விசேஷம் அவ்விடத்தில் நடைபெற்றுவந்தகாரணம்பற்றியாகும். ஸ்ரீமான், இராகவையங் காரவர்கள் செந்தமிழில் இத்தேசத்தையாண்ட குலசேகரநம்பியது சாஸனத்தை "பர்மாதேசத்திற்கண்ட சாஸனம்" என்ற தலை வாசகத்தில் வெளியிட்டிருக்கின்றார். அதில் மகோதை தனது இட மாகச் சொல்லியிருக்கின்றது. இதனால் அச்சமயத்தில் கொடுங்கோ ளூரே சேரரது தலைநகராய் இருந்ததென்பது தெளியும்பொழுது அவர்கள் மலைநாட்டிற்கு வெளிநாடாகிய கருவூரைத் தலைநகரெனஸ் தாபிக்க என்னஉத்தேசம்கொண்டார்களோதெரியவில்லை.

வி. வெங்கடராம சர்மா,

ஸம்ஸ்கிருத காலேஜ்,

திருவனந்தபுரம்.

மனுமுனிவர்காலத்துச்சலப்பிரளயம்.

"செந்தமிழ்" (தொகுதி கரு - பகுதி ரு-ல்)

உ.சo௰ம்—பக்கத் தொடர்ச்சி.

பூசாரியார் எழுதிவைத்த வரலாற்றின் உண்மை சில்லாண்டுகளுக்குமுன் பாபிலோனியாவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட சலப்பிரளயப் பலகைகளென்று அழைக்கப்படுங் களிமண் பலகைச் சாசனங்களால் உறுதிப்படுகின்றது. இப் பிரளயத்தைப்பற்றிய * பாபிலோனிய கதை பின்வருமாறு:

† "கில்காமெஸ்" எனும் பாபிலோனிய வீரனுக்குப் பிரளயத்தில் தப்பிச் சாகாவரம் பெற்ற ‡ "உம்நப்பிஸ்திம்" என்றோன் இக் கதையைச்சொன்னதாகச் சாசனங் கூறுகின்றது. ஐபிராத்துநதியோரத்திலிருந்த × "சுரிப்பக்" என்ற நகரத்துள்ளிருந்த தெய்வங்கள் ஓர் பிரளயத்தை உண்டாக்கத் தீர்மானித்தனராக அத்தீர்மானத்தைக் கடற்றெய்வமாகிய § "ஏயா" பூமிக்குப் பின்வருமாறு விளம்பினது:

---

* Vide "The historical Dehege" by Sir, J. William Dawson C. M. G., L. L. D., F. R. S Etc. appendix pp. 51—56.

† Gilgames—இவனுக்கு Gisdubar என்ற பெயருண்டு. ஆதியாகமத்திலே சொல்லப்பட்ட நிம்ரேத் (Nimrod) என்ற போர்வீரனே இவ்விரண்டு பெயர்களினாலும் அழைக்கப்பட்டவனென்பது சிலருடைய கருத்தாகும். இவன்கல்தேய இராஜவம்சத்துக்குக் குலமுதல்வனானவன்.

‡ Um-napistim—இவனுக்கு அத்திரகாசிஸ் (Atrakasis) என்ற வேறோர் பெயருமுண்டு. ஆசிரியருக்குள் வழங்கிவந்த "அசிசத்திர" (Hasisadra) என்னும் பெயரும் "அத்திரகாசிஸ்" என்ற கல்தேயநாமத்தின் திரிபேயாம். அத்திரகாசிஸ்—காசிஸ்அத்திர—அசிசத்திர.

× Suripak—Sippara இவை ஒரே நகரத்தின்பெயர்கள்போலும். இந்நகரத்திலே சூரிய பகவானுக்குப் பெரியகோவிலொன்று கட்டப்பட்டிருந்தது.

§ ஏயா, எய், ஒஅனேஸ்—இவைகள் கல்தேயருடைய கடற்றெய்வத்தின் நாமங்களாம். இத்தெய்வத்துக்கு ஏயாகன் (Ea-khan) என்னும் பெயருண்டு.

"நிலமே! நிலமே! வயலே! வயலே! ஓ நிலமே கேள்! வயலே உணர்ந்து கொள்! "உம்பரதுது" வின் மகனாகிய சுரிப்பாக் கியனே! உனது வீட்டையழித்து ஒரு கப்பலைக்கட்டி ஜீவவித்தெல்லா வற்றையும் அதற்குட் பிரவேசிக்கச் செய். நான் அனுப்பப்போகிற பிரளயம் வரும்பொழுது அதின் கதவையடைத்துக் கொள்வாயாக. அதின் நடுவிலே உன்னுடைய தானியம், தட்டுமுட்டுகள், பணம் வேலைக்காரர்கள், பெண்ணடிமைகள், வாலிபர் இவைகளெல்லாம் சேர்த் துக்கொள்ளப்படவேண்டும். வெளியின்மிருகங்களையும், எல்லாச் சீவபிராணிகளையும் நான் கூட்டிச்சேர்த்து உன்னிடத்துக் கனுப்பு வேன். அவைகளையும் கப்பலுள்ளேவிட்டுக் கதவை அடைக்கக் கடவையென்று "ஏயா" சொல்லிற்று. கப்பலினுடைய உட்பக்கத்தை நான் எட்டாம்முறைசோதித்துத் தண்ணீர்உட்செல்லாதபடி பலகை களைப் பொருத்தி நான் கண்ட வெடிப்புகளை அடைத்து இல்லாத பாகங்களையும் நான் ஏற்றினேன். உள்ளும் புறம்பும் ஆறுபடி கீலேயூற்றினேன். எனக்குளதாயிருந்த வெள்ளி பொன் வித்துகள் முதலான என் பொருள்கள் யாவையும் என்னுடைய வேலைக்காரர் வேலைக்காரிகளையும் வயலின் பிராணிகளையும் எனக்குரியவர்களுடைய ஆண்மக்களையும் கப்பலுக்குள் நான் ஏற்றினேன். பின்னர் இரவிலே "சமாஸ்" (சூரியபகவான்) * என்னுடன் பேசி நான் மிகவும் கடு மையாய் மழைபெய்யும்படி செய்வேன் நீ கப்பலுட் பிரவேசித்து அதின் கதவைச் சாத்திக்கொள் என்றார். நாலுநாட்களாய் நான் அப்பகவானுடைய பிரதிமையை அவர் குறித்தநேரந்தவறிப்போ காதபடி உற்று நோக்கிக்கொண்டிருந்தேன். நான் பயத்தினால் கப்ப லின் நடுப்பகுதிக்குட்போய்க் கதவைச் சாத்திக்கொண்டு அதையும் அதற்குள்ளிருந்த பொருள்களையும் "பூசுர் கூர்தல்" + என்ற தண் டயலிடம் ஒப்புவித்தேன். சூரியபகவான்சொன்னபடியே பிரளயம் நேரிட்டது. விடியற்புறம் அடிவானத்திலிருந்து ஓர் கார்மேகம் எழும் பினது. அதின் நடுவிலிருந்து "ஆதாத்" † (இந்திரன்) முழங்கினான்.

---

* Samas—ஆதித்தியன். இத்தெய்வத்துக்கு ஏ (a) என்று பெயரு முண்டு.

\+ Buzūr—Kurgal.

† Hadad—இடிமுழக்கம் மின்னல் முதலியவற்றின் தெய்வம் எமோரியர் சீரியர், பாபிலோனியர்முதலியசாதிகள் இத்தெய்வத்தைவணங்கிவந்தனர்.

அதற்கு முன்னாக * "நேபோ", "சாறு" ¶ வென்ற தெய்வங்கள் போனார்கள். இவர்களுடைய சிங்காசனங்களைச்சுமக்கிறவர்கள் அவைகளை மலைகளுக்கும் 'வெளிகளுக்கும் மேலாகக் கொண்டுபோனார்கள். புயல் மோதினது. பூமிக்குள் இருந்ததெய்வங்கள் தங்கள் தீவர்த்திகளையுயர்த்தி அவர்களுடையபிரகாசத்தினால் வெளிச்சஞ் செய்தார்கள். அப்பொழுது "ஆதாத்"துடைய சீற்றங்கொண்ட சலங்கள் வானம்வரைக்கும் எழும்பின. விளக்கமான ஒவ்வொரு பொருளும் இருண்டுபோயிற்று. அப்பிரளயம் நிலமுகத்துக்கு மேலாக வாரிச்சென்று, பூமுகத்திலுலாவினசீவராசிகள்யாவையு மழித்தது. சகோதரன் சகோதரனைக்காணவில்லை. அப்பிரளயம் சனங்களில் ஒருவனையுந்தப்பவிடவில்லை. அவர்கள் ஒருவரையொருவர் காணவுமில்லை. வானலோகத்தாரும் ஒருவரையொருவர் மட்டுக்கட்டக்கூடாமற்போயிற்று. தேவுக்களும் அப்புயலுக்குப்பயந்து "அனு"வுடைய † லோகத்துக்கேறினார்கள். ஆறுநாள் இரவும் பகலும் காற்றும் வெள்ளப்பெருக்கும் சண்டமாருதமும் அழிவைச் செய்தன. ஏழாம் நாளில் அமைதலுண்டாகிக் கடலமர்ந்து புயலும் சலப்பிரவாகமும் ஓய்ந்தன. நான் ஆர்ப்பரிப்போடு பேரலைகளைப் பார்த்தேன். மனுக்குலமுழுவதும் களிமண்ணாயின. அலைகள் பொங்கி உத்திரங்களைப்போல ஓடிவந்தன. நான் பலகணியைத் திறந்தேன். என்முகத்தில்விழுந்த வெளிச்சத்தினால் என் கண்கள் கூசவே நான் பின்னிட்டு இருந்து அழுதேன். கண்ணீரினால் என் முகம் நனைந்தது. நான் கடலின்கரையைக்கண்டேன். தேசம் பன்னிரண்டு அளவைக்கு மேலெழும்பினது. கப்பல் § "நிசிர்" தேசத்துக்கு வந்துவிட்டது. "நிசிர்"மலை அதைத் தடுத்ததினால் அது அசையாமல் நின்றது. ஆறு நாள் கப்பல் "நிசிர்"மலையிலே கிடந்தது.

---

*. Nebo—(Nabu) இப்பெயர் "தீர்க்கதரிசி" யென்று பொருள்படும். அரபியருக்குள் வழங்கும் "நபி" என்ற பதம் "நேபோ" என்பதின் திரிபாம். இந்த "நேபோ" பிற்காலத்தில் "மெரொதாக்" (Merodach) என்ற ஆசிரிய தேவனது மந்திரியாக எண்ணப்பட்டது.

¶ Sarru—என்றது "மெரொதாக்" தேவனை

† அனுலோகம்—"அனு"தேவனுடைய லோகம், ஆகாயமண்டலத்துக்கு மேலேயுள்ளது.

§ Nizir—ஆசீரியர் ஆர்மீனியாதேசத்தை "நிசி"ரென்று அழைத்தனராம்.

ஏழாம் நாளிலே நான் ஓர் புறாவைப் பறக்கவிட்டேன். அது அங்குமிங்கும் பறந்துதிரிந்து தரிக்க இடமின்மையின் என்னிடத்திற்கே திரும்பி வந்தது. பின்பு அடைக்கலான்குருவியொன்றை வெளியே விட்டேன். அதுவும் அவ்வாறே திரும்பி வந்தது. பிற்பாடு ஓர் காகத்தை விட்டேன். அது பறந்துபோய்த்திரும்பிவரவில்லை. பின்னர் அவைகளை நாலுதிக்குகளுக்கும்பறக்கவிட்டேன். நான் ஒரு பலியைச்செலுத்தி மலைமுடியின்மேல் நைவேத்தியத்தை ஊற்றினேன். நைவேத்தியக்கும்பங்களை ஏழேழாகவைத்து அவைகளுக்குக்கீழே கரும்பு தேவதாரு முதலியன தூவினேன். தேவர்கள் சுகந்தவாசனையை மோந்து ஈக்களைப்போலப் பலியைச்சுற்றி மொய்த்தார்கள். பின்பு * "பேல்" (Bel) வந்து கப்பலையும் தேவர்களையுங்கண்டு சினங்கொண்டு "தப்பினவர்கள் யார் ஒரு மனுஷனும் நாசத்துக்குத் தப்பப்படாது" என்று கோபத்தோடு பேச "நினிப்" தன் வாயைத்திறந்து "ஓஅனேஸ்" (ஏயா) தான் இப்படிச் செய்தது "அவருக்கே எல்லாந்தெரியு"மென்று சொல்ல, அவர் பேலைநோக்கிப் "போர்வீரனே" தேவர்களுக்குள் ஞானமுள்ளவரே! நீர் ஆலோசனையின்றி ஓர் சலப்பிரவாகத்தை யுண்டாக்கினீர். பாவிதன் பாவத்தைச்செய்தான். தீச்செய்கைக்காரன் தன் தீச்செய்கையைச் செய்தான். இவனை அழியாதேயும். நீர் ஏன் ஓர் சலப்பிரளயத்தை வரச்செய்தீர். சனங்களை அழிக்கும்படி ஒரு சிங்கம் அல்லது சிவிங்கி வந்திருக்கலாமே. அல்லது பஞ்சத்தினால் தேசத்தைப் பாழாக்கலாமே. அல்லது கொள்ளைநோயினால் சனங்களை அழிக்கலாமே. நானோர் கனவிலே "அத்திரகாசி"சுக்கு (உம்நப்பிஸ்திம்) தேவர்களுடைய யோசனையை அறிவித்தேன்" என்றார். அப்போது "பேல்" கப்பலின் நடுவுக்கேறி என்னுடைய கையைப்பிடித்து என்னை மேலேகொண்டுவந்து என்மனைவியையும் என்பக்கத்துக்குக்கொணர்ந்து எங்களை ஒருவர்க்கொருவர் எதிராக நிற்கச்செய்து எங்களுக்குநடுவே தானும்நின்று இதுகாறும் "உம்நப்பிஸ்திம்" ஓர் நரனாயிருந்தான். இது துவக்கம் அவனும் அவன்மனைவியும் எங்களைப்போலத் தேவர்களாக எண்ணப்படக்கடவர். அவன் தூரத்திலே ஆற்றுமுகத்திலே சீவிக்கக்கடவன் என்றனர். அவர்கள் என்னைக்கூட்டிக் கொண்டுவந்து ஆற்றுமுகத்தை எனக்கிருப்பிடமாக்கினார்கள்.

* பேல்—இது கல்தேயருடையபிரதானதெய்வங்களுளொன்று. இத்தெய்வமே வானத்துக்கதிகாரியென்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். ஏயா, பேல், அனு என்ற தெய்வங்கள் கல்தேயருடைய திரிமூர்த்திகளாம்.

ஓர் சலப்பிரளயத்தைப்பற்றிப் பூர்வகாலத்துப்பாபிலோனியருக்குள் பரம்பரையாய்வந்த மேற்கூறியவரலாற்றுக்கும் இந்தியபுராணேதிகாசங்களில் அதைப்பற்றிக்கண்ட வரலாற்றுக்கும் உள்ள ஒற்றுமைகள் பலவாகும்., சலப்பிரவாகமொன்றினால் மனுக்குலம் ஓர்முறை அழிவுக்குட்பட்டதென்பதும், அவ்வழிவுக்கு அவர்களுடைய தீச்செய்கைகளே காரணமாயிருந்தனவென்பதும், அதற்குத் தப்பினோர்க்குத் தலைவர் ஓர் புண்ணியவானென்பதும், தப்பினோர் கப்பலொன்றிலேறித் தப்பினார்களென்பதும், சலப்பிரவாகமொன்று உண்டாகுமென்றும், அது நிகழுங்காலமின்னதென்றும், அழிவுக்குட்படாதபடி தப்பிக்கொள்வதற்கு ஓர் கப்பல்செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று ஓர் ¶ "நாராயணத் தெய்வம்" எச்சரித்தனரென்பதும், அங்ஙனமே அப்புருஷோத்தமன் கப்பலொன்றைச்செய்து தனக்குரியோர் தமக்குரியன வெல்லாவற்றோடும் அதற்குள்ளே ஏறிக்கொண்டனரென்பதும், பின்பு பிரளயம்வந்து மனுக்குலத்தார் யாவரையும் அழித்ததென்பதும், ஈற்றில் நாவாய் ஓர் மலையின்மேல் படிந்ததென்பதும், பிற்பாடு அவர் அம்மலையிலேயிறங்கிப் பலி செலுத்தினாரென்பதும் நாம் இலேசில் கண்டுகொள்ளக்கூடிய வொற்றுமைகளாம். மேலும் மேற்சொன்ன ஏயா அல்லது ஓ அனேஸ் என்னும் தெய்வத்தைப்பற்றிச் சில நூதனமானகதைகள் பூர்வ கல்தேயருக்குள் பரம்பியிருந்தன. அத்தெய்வம் பாரசீகக்குடாக்கடலிலிருந்த மனுஷவிவேகமுள்ள ஓர் பிராணியென்றும், அதுவே கல்தேயருக்குச் சகலஎழுத்துக்களையும் கலைகளையும் படிப்பித்ததென்றும், அதனுடைய தலையுமுடலும் மீனுடைய தலையும் உடலும் போன்றும், மீன் தலைக்குக்கீழே ஒரு மானுடத்தலையையும் அதன்வாலுக்குக் கீழே பெண்களுடையகால்களைப்போன்ற கால்களையுமுடையதாயிருந்ததென்றும் அறியப்படுகின்றது. அப்பிராணி பகல்முழுவதும் படிப்பித்தற்றொழில்செய்து இரவிலே கடற்குள்மூழ்கினதாம். "ஆசிரியர்" சாதியார் இதைப் பிற்காலத்திலே ஓர் மீன் தெய்வ (நாராயணக்கடவுள்) மாக்கினார்கள். "லேயார்ட்" (Layard) என்பவர்

¶ நாராயணன்—மீன். ஆகவே நாராயணன், மீனவன், என்னும் பதங்கள் ஒரு பொருளுடையனவாம்.

* Vide—"The Aryan Witness"—Chapter on "The Dehege of Noah" by Rev: Dr. K. M. Bannerjea

இம்மீனக்கடவுளினது உருவம் இடுப்புவரைக்கும் மனுஷ உடலைப் போன்றும், இடுப்புக்குக்கீழே மீனுடையவாலைப்போன்றுமிருந்த தென்று எழுதுகின்றார். இதுவே மச்சாவதார உருவமாக வடஇந்தியாவிலே இன்றுவரைக்கும் ஆண்டாண்டுதோறும் காட்டப்பட்டு வருகின்றமை அறிஞர்களால் உய்த்துணரற்பாலது. ஆசிரியருடைய வரலாறுகளின்படியும் பிரளயத்தைப்பற்றி "அசிசத்தர" என்றோனை எச்சரித்தது "ஓஅனேஸ்" என்ற அவர்களுடைய கடற்றெய்வமே. இந்திய புராணேதிகாசங்களிலும் ஓர் "நாராயணமே" மனு முனிவருக்கு, சலப்பிரவாகத்தைப்பற்றி அறிவித்ததென்றுசொல்லப்பட்டிருக்கின்றமை விசேஷகவனிப்புக்குரியது.

இனி, பூர்வ எபிரேயநூலாகிய ஆதியாகமத்திலே + வரையப்பட்டுள்ள பிரளயச்சரிதையைச் சற்றே ஆராய்வாம். "எபிரேயர்" கி. மு. 2000 வருஷங்களுக்கு முன் "கல்தேய" தேசத்திலே குடியிருந்தவோர் சாதியாராவர். "ஆதியாகம" மென்னுநூல் கி. மு. 17-ம் நூற்றாண்டில் "மோசே" யென்னும் எபிரேய மகாவித்துவானால் பழைய செங்கற்சாசனங்களிலிருந்து சேர்க்கப்பட்ட அதிபூர்வ இதிகாச உண்மைகளடங்கிய ஓர் பிரபந்தமென்று ஊகிக்கப்படுகின்றது. பண்டைக்காலத்திலே மனிதர் பல்கிப்பெருகி உண்டும் குடித்தும் பெண்கொண்டும் பெண்கொடுத்தும் கடவுளரை மதியாதவராய்த் தன்னெறியில் ஒழுகினராகச் சுயம்புவாகிய சிருஷ்டிகர்த்தாவானவர் பூமியில் மனிதரின்தீங்கு மிகுந்திருந்ததென்றும், அவர்கள் உள்ளத்தில் தோன்றுஞ் சிந்தனைகளெல்லாம் எப்பொழுதுங் கேடாயிருந்தனவென்றும் கண்டு, தமது திருவுள்ளத்தில் விசனமடைந்து தாம் உண்டாக்கினமனிதரோடு ஜீவவர்க்கங்களையும் பூமியின்முகத்தினின்றும் துடைப்பதற்குச்சித்தங்கொண்டார். அக்காலத்தார்க்குள்ளே 'நோவா' வென்ற ஒருவர் நீதிமானாயிருந்தமையின் சுயம்புகர்த்தாவின்கடாட்சத்தைப் பெற்றுக்கொண்டனர். இந்த நோவாவுக்கு "சேம்", "காம்", "யாபேத்" என்னும் மூன்று புத்திரரிருந்தார்கள். மேற்கூறியபடி நோவா நீதிமானும் சற்குணனும் தேவனோடு ஒத்துநடந்துகொண்டவனுமாயிருந்தான். பூலோகமோ கடவுளருக்குமுன்பாகக் கேட்டினு

+ ஆதியாகமம் அதி 6, 7, 8 பக்கங்கள் பார்க்க.

லும் கொடுமையினாலும் நிறைந்திருந்தது. மனிதரெல்லோரும் தங்கள் நெறியைக்கெடுத்துக்கொண்டார்கள். இதினிமித்தம் கடவுளர் தாம் மனுக்குலத்தை யழிப்பதற்கெண்ணியிருப்பதைப் புண்ணியவானாகிய நோவாவுக்கு அறிவித்ததுமன்றி அவனும் அவன்குடும்பத்தாரும் பிழைத்துக்கொள்வதற்கு ஒரு பேழையைச்செய்யும்படி கற்பித்தார். "நீ + கொப்பேர்மரத்தினால் ஒரு பேழையைச்செய்து அதில் அறைகளை வகுத்து உள்ளும் புறம்பும் கிசில் பூசுவாய். அப்பேழையின் நீளம் அகலமுயரம் முறையே முழம் முந்நூறு, ஐம்பது, முப்பதாகச்செய்வாய். பேழையின் மேற்புறத்திலே ஒரு முழத்துக்குக் கீழாக ஒரு பலகணியையும், பேழையின்பக்கத்திலே ஒரு கதவையுஞ்செய்து பேழைக்குள் மூன்று நிலைகளை வகுப்பாய். நானே சீவராசிகள் யாவையுஞ் சங்கரிக்கும்படி பூமியின்மேல் சலப்பிரளயம் வரப்பண்ணுவேன். நீயும் உன் மனைவியும் உன் புத்திரரும் அவர்களுடைய மனைவிகளும் பேழையில் பிரவேசியுங்கள். சீவரட்சையின் பொருட்டு, சகலவிதசீவசெந்துக்களிலும் சோடுசோடாக உன்னுடனே பேழைக்குட்படுத்திக்கொள். அவைகளெல்லாம் உன்னிடத்தில் வரும். உனக்கும் அவைகளுக்கும் வேண்டிய போசனபதார்த்தங்களையும் சேர்த்து உன்னிடத்தில் வைத்துக்கொள் என்று கடவுளர் சொன்னார். நோவா தனக்குக் கடவுளர் விதித்தபடி சகலத்தையும் நிறைவேற்றினான். நூற்றிருபதுஅப்தங்கள்கழிந்தபின் சுயம்புப்பெருமான் நோவாவைநோக்கி இக்காலத்துமானிடர்க்குள் என் முன்னே யுன்னை நீதிமானென்று கண்டேன். ஆகையால் நீயும் உன் குடும்பத்தாரும் பேழையில் பிரவேசியுங்கள். ஏழுநாட்சென்றபின் சலத்தினாலே சீவராசிகளனைத்தையும் பூமியின்முகத்தினின்றும் துடைப்பேனென்றார்." இப்போது நோவாவுக்கு வயது அறுநூறாயிருந்தது. நோவாவுக்குக் கடவுளர்விதித்தபடி மிருகங்களிலும், பறவைகளிலும், ஊர்வனவெல்லாவற்றிலும் ஆணும் பெண்ணும் சோடு சோடாக நோவாவிடத்திற் பேழையிற் புகுந்தன. ஏழுநாட்சென்றபின்பு பூமியிலே சலப்பிரளயம் ஆரம்பித்தது. நோவாவுக்கு அறுநூறும் வயதாகும் வருஷத்தின் இரண்டாம் மாதம் பதினேழாந்தினத்தில் கடலின்ஊற்றுக்கண் எல்லாம் பிளக்கப்பட்டன.மேகத்துவாரங்கள்

+ Gopher—Cypress

திறக்கப்பட்டன. நாற்பதுநாள் இரவும்பகலும் பூமியின்மேற் பெருமழையுண்டாயிற்று. அன்றைத்தினமே நோவா, தன் குடும்பத்தாரோடும் பேழையிற் பிரவேசித்தான். பின்பு சுயம்புப்பெருமான் பேழையின்கதவையடைத்தார். பூமியின்மேல் நாற்பதுநாள் சலப்பிரளயம்பிரவாகித்தது. சலம்பெருகிப் பேழையைமிதக்கச்செய்ய அது பூமியைவிட்டு மேலேமிதந்தது. சலம் பெருவெள்ளமாகிப் பூமியின்மேல் மிகவும் பெருகிற்று. பேழை சலமுகத்தின்மேல்மிதந்து சென்றுகொண்டிருந்தது. வானத்தின்கீழ் எங்குமுள்ள உயர்ந்த மலைகளெல்லாம் மூடப்பட்டன. மூடப்பட்ட மலைகளுக்கு மேலாய்ப் பதினைந்து முழ உயரத்திற்குச் சலம் பெருகிற்று. அதினாலே மாமிச செந்துக்கள் யாவும் அழிந்து பூமியில் நின்று துடைக்கப்பட்டன. சலம் பூமியின்மேல் நூற்றைம்பது நாளளவும் மிகவும் பிரவாகித்துக்கொண்டிருந்தது. அப்பொழுது தேவன் பூமியின்மேல் காற்றுவீசப்பண்ண, சலம் வடிந்தது. கடலின் ஊற்றுக்கண்களும் மேகத்துவாரங்களும் அடைபட்டன. வானத்துமழையும் நின்றது. இடைவிடாமல் சலம் பூமியைவிட்டு மீண்டேகி நூற்றைம்பதுநாளளவிற் குறைந்தது. ஏழாம் மாதம் பதினேழாம்தேதியிற் பேழை அராராத் என்னும் மலைகளின்மேலே தங்கிற்று. பத்தாம்மாதம் வரைக்கும் சலம் குறைந்து குறைந்து வந்தது. அந்தப் பத்தாம்மாதம் முதல்தினத்திலே மலைச்சிகரங்கள் தோன்றின. நாற்பதுநாட்சென்ற பின்பு பேழையின் பலகணியைத் திறந்து ஒரு காகத்தை வெளியேவிட்டான். அது புறப்பட்டு சலம் வற்றுமளவும் அங்குமிங்குமாகத் திரிந்தது. சலம் வற்றிப்போயிற்றோவென்று அறியும் பொருட்டு ஒரு புறாவையும் வெளியே விட்டான். அது இளைப்பாறுமிடத்தைக்காணாமல் திரும்பி அவனிடத்தில் சேர்ந்தது. பின்னும் ஏழுநாட்பொறுத்து மறுபடியும் அப்புறாவை வெளியே விட்டான். சாயங்காலத்தில் அப்புறா அவனிடத்தில்வந்துசேர்ந்தது. அதின் வாயிலே சீதவிருட்சத்திற் கொய்யப்பட்டவொரு இலையிருந்ததினால் பூமியின்மேல் சலம் குறைந்து போயிற்றென்று நோவா அறிந்தான். அவன் பின்னும் ஏழுநாட்பொறுத்து அப்புறாவை வெளியேவிட்டான். அது அவனிடத்திற்குத் திரும்பி வரவில்லை. பூமியின்மேலிருந்த சலம் வற்றிப்போயிற்று. அப்போது நோவாவுக்கு அறுநூற்றொருவயதாகும். வருஷத்தின்

முதல் மாதம் முதற்றினமாயிருந்தது. நோவா பேழையின் மேற்றட்டை யெடுத்துப் பார்த்துப் பூமி உலர்ந்திருக்கிறதைக் கண்டான். இரண்டாம் மாதம் இருபத்தேழாம் தினத்தில் பூமி உலர்ந்துபோயிற்று. அப்பொழுது தேவன் நோவாவை நோக்கி, நீயும் உன் குடும்பத்தாரும் பேழையைவிட்டுப்புறப்பட்டுப் பேழைக்குள் இருக்கிற சகலவித ஜீவ வர்க்கங்களையும் வெளியே புறப்படுத்துங்கள் என்றார். அவர்கள் அப்படியே செய்தார்கள். பின்பு நோவா சுயம்புவாகியகடவுளுக்கு ஒரு வேதிகையையுண்டாக்கி அதின்மேற் பலி செலுத்தினன். சுயம்புவானவர் சுகந்தத்தை மோர்ந்து நோவாவையும் அவன் புத்திரரையும் ஆசீர்வதித்து நீங்கள் பலுகிப்பெருகிப் பூமியைநிரப்புங்களென்றார்.

பாபிலோனியர் செங்கல்லிற்றீட்டிவைத்த பிரளயவரலாற்றிற்கும் மேற்காட்டிய எபிரேயவரலாற்றிற்கும் உள்ள ஒற்றுமைகள் சொல்லாமலே விளங்கும். இருவரலாற்றிலும் மானிடரது பொல்லா நெறியே கடவுளரது கொடியகோபத்துக்குக் காரணமாயிருந்ததென்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. கடவுளர் இரட்சிக்கச்சித்தங்கொண்டது ஓர் புண்ணியவானையும் அவன் குடும்பத்தாரையும் மாத்திரமே என்றதிலும், அவர்கள் தப்பிக்கொண்டது ஓர் கப்பலுக்குள் அல்லது பேழைக்குள் பிரவேசஞ் செய்தே யென்றதிலும் அப்பேழை, அல்லது கப்பல் கடவுளர்கொடுத்தவிவரணத்தின்படி கட்டப்பட்டதென்றதிலும், கீல் அல்லது சிலாசத்தே அதற்கு மேற்பூச்சாயிருந்ததென்றதிலும், மனிதரோடு மிருகங்களும் காப்பாற்றப்பட்டனவென்றதிலும் அப்பிரளயம் பீதிகரமான சண்டமாருதத்தோடுகூடிய மழையினலுண்டானதென்றதிலும், அக்கப்பல் அல்லது பேழை ஓர் மலையின்மேல் தங்கினதென்றதிலும், அப்பேழை அல்லது கப்பலிலிருந்து இறங்குமுன்னர் சலம் வற்றிப்போயிற்றோவென்றறிவதற்குப் பட்சிகளை வெளியே விட்டனரென்றதிலும், கப்பல் அல்லது பேழையிலிருந்திறங்கினவுடன் பலி செலுத்தினர் என்றதிலும் விசேஷஒற்றுமைகள் காணப்படுகின்றனவன்றோ?

எபிரேய வரலாற்றின்படி நோவாவின் பேழை * மிகநீண்டதும் நாலு மூலைப்பட்டதுமானவோர்-பெட்டகம்போன்றதாயிருந்தது.

* நோவாவினதுபேழை ஒரு தெப்பத்தின்மேற்கட்டப்பட்ட ஓர் மச்சு வீட்டைப்போலிருந்ததெனக் கல்விமான்கள்பலர் உரைக்கின்றனர். Vide G. C. Clayton's Tamil Bible Dictionary Part IV p. 670 ஒருமுழம் ஒன்றரை அடிக்குச்சரியென்றால் நோவாவினதுபேழை 43413 தொன் பாரமுள்ளதாகும். இப்பாரம் நான்குயாண்டுகளுக்குமுன் ஆழிவாய்ப்பட்ட "Titanic" என்ற கப்பலின் பாரத்துக்கு ஏறக்குறையச் சரியாம்.

அவ்வரலாற்றிலே கடலைப்பற்றியாவது கடலோட்டைப்பற்றியாவது மாலுமியைப்பற்றியாவது ஒரு குறிப்புமில்லை. அப்பேழை தண்ணீர்மேற் செலுத்தப்படவுமில்லை. இவ்வகைப்பிரளயத்தில் தப்பிப் பிழைப்பதற்குப் பெட்டகம்போன்றவோர் கலமே ஏற்ற உபாயமென்பது தெளிவாம். சாதாரணகப்பலைப்போன்ற ஓர் மரக்கலத்திலேறித் தப்பிக்கொள்ளல் சற்றேனும் சாத்தியமன்று. மேலும் எபிரேயர், கானான் எகிப்து முதலிய தேசங்களில் குடியிருந்தகாலத்தில் * பினீசியருடையகப்பல்களைக்கண்டிருந்தனராகவும் பிரளயத்திலே தன் உயிர்தப்புதற்கு நோவாசெய்துகொண்டகலம் ஒரு பெட்டகத்தையேபோன்றதென்று தந்நூலில்வற்புறுத்தியமை, அவ்வுண்மை அவர்களுக்குள் தொன்றுதொட்டுக்கர்னபரம்பரையாய் வந்திருந்தவோர் பழஞ்சரிதைக்குரியதொன்றென்று அநுமித்தல் தகவுடைத்து. இன்னும் எபிரேயவரலாறு உண்ணாட்டுவாசிகளான ஓர் சாதியாருக்குள் எழுந்த ஓர் சரிதையென்றும், பாபிலோனிய வரலாறு கடற்கரையடுத்தநாடுகளிற்குடியிருந்த ஓர் சாதியாருக்குள் எழுந்த சரிதையென்றும் தோன்றுகின்றது. பிந்தியதிற் சொல்லியுள்ள சங்கதிகள் § பாரசீகக்குடாக்கடற்பக்கத்தேவசித்தோருடைய பழக்கவழக்கங்களை விளக்கிக்காட்டுகின்றன. அசிசத்திர கப்பலின்மேலேறினதையும், அக்கப்பலுடைய பெயரின்னதென்பதையும், அது கடலின்மேல் பரீட்சைப்பிரயாணம் செய்ததென்பதையும், அதினுடைய பொருத்துகளெல்லாம் கிசிலினால் அடைக்கப்பட்டனவென்பதையும், அது ஒரு மாலுமியின் கையில் கொடுக்கப்பட்டுக் கடலிலே ஓட்டப்பட்டதென்பதையும் கல்தேயவரலாறு மிகவுந்தெளிவாகக்காட்டுகின்றதென்று + "லெனோமென்ட்" சாஸ்திரியார் கூறுகின்றனர். ஆகையினால் இவ்வரலாறு ஐபிராத்துநதியிலும் பாரசீகக்குடாக்கடலினும் வர்த்தகமும் கப்பலோட்டும் அதிகரித்திருந்த காலத்திலேதான் எழுந்ததென்று அநுமிக்கற்பாலதாகும். ஆகவே

---

* Phaenicians—இவர்களை "பன்" (Pun) என்றுஞ் சொல்வர். இவர்களே பூர்வகாலத்தில் பேர்போனவியாபாரிகளும் கப்பலோட்டிகளுமாயிருந்தவர்கள்.

§ Persian Gulf.

+ Lenoment-இதிகாசத்தினது துவக்கங்கள் (Beginnings of History) என்ற நூலையெழுதின பிராஞ்சிய பண்டிதன்.

எபிரேய வரலாறு பாபிலோனியவரலாற்றுக்கு மிகவும் முந்தின தென்று புலப்படுகின்றது. நோவாவின் பேழை ஒரு பெட்டகம்போ லிருந்ததால் அது நீரின்மேல் செதியாய் ஓடுவதற்கல்ல, பெருந்தொகை யான சாமான்களை ஏற்றுமதி செய்வதற்கு ஏற்றதாயிருந்தது. அதி னுட்பாகம் மூன்றுதட்டுகளினாலும் பலகுறுக்கறைகளினாலும் பலப் படுத்தப்பட்டதுமன்றி அதின் வெளிப்பக்கம் பசைப்பிடிப்பான நிலக் கிசிலினால் மெழுகப்பட்டு இறுகியிருந்தது. அது செய்யப்பட்ட கொப்பேர்மரம் பாரமற்றதும் நெடுங்காலத்துக்கு உக்காது இருப்பது மான இயல்புடைத்து. அப்பேழைக்கு அதன் மேற்புறத்திலே ஒரு பலகணியும் அதன் பக்கத்திலே யோர் கதவுமாக இரண்டு துவாரங்க ளிருந்தனவென்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. பாய்மரங்கள் பாய்கள் கயிறுகளாவது சுக்கான் தண்டுகளாவது அதற்கிருந்தனவென்று சொல்லப்படவில்லை. நோவாவும் அவன் குடும்பத்தாரான எழுவரும் அதற்குட் பிரவேசித்தது சொல்லப்பட்டது. இக்குறிப்பு எட்டுப்பேர் மாத்திரம் தப்பினார்களென்று இந்திய புராணேதிகாசங்கள் சொல்வ தோடு ஒத்திருத்தல் நமது கவனிப்புக்குரியது. மேலும் பட்சிகளும் ஆடுமாடுகளும் மற்றும் சிறியவகை நாற்கால்மிருகங்களுமே * நோவாவுடன் பேழைக்குட்பிரவேசித்தனவாகும். பிரளயமுண்டாவ தற்கு ஏழுநாட்களுக்குமுன்னர் பேழைக்குள் ஏற்றுமதிதொடங்கிப் பிரளயந்துவங்கின அத்தினத்திலேயே அது முடிந்தது. உடனே சுயம்புவானவர் பேழையின்கதவை அடைத்தனர். சலப்பிரளயம் துவங்கினது. ஆழிபெருக்கெடுத்தது. விடாமழை நாற்பதுநாள் இரவும்பகலும் சோனாமாரியாய்ப் பொழிந்தது. இந்நிகழ்ச்சிகள் பேழைக்குள்ளிருந்தோர் இலேசில் காணக்கூடியவைகளாம். இனி வெள்ளப்பெருக்குத்துவங்கி நாற்பதாம்நாளிலேயே பேழை தண் ணீரின்மேல் மிதந்ததென்றதினால் அது ஒரு திட்டைநிலத்திலே நிறுத்தல்பெற்றதென்று ஊகிக்கலாம். அது ஒரு சமபூமியிலாவது

* Uph, Bemah, Remesh என்ற எபிரேய பதங்களே இத்தொடரிலே வழங்கியுள்ளன. இப்பதங்கள் பட்சிகளையும் ஆடுமாடுகளையும் சிறியவகை நாற்கால்மிருகங்களையும் குறிக்கும். சிங்கம், யானை, காண்டாமிருகம் முதலிய மிருகவகைகளைக்குறியா. பேழைக்குள் ஏற்றப்பட்ட ஜீவபிராணி கள் இம்மூன்றுபதங்களாலுந்தான் எபிரேயவரலாற்றின் பிற்பாகத்திலே குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

பள்ளத்தாக்கிலாவது நின்றதேயாயின் அதை மிதக்கப்பண்ண அத்தனைநாள் வெள்ளப்பெருக்கம் ஆவசியகமன்று. மேற்காட்டியபடி பிரளயம் அற்பகெதியோடு நடந்தேறினதொன்றன்று. ஆதலால் அப்பேழை திடல்நிலத்திலே கட்டப்பட்டு அவ்விடத்திலேயே நிலைபெற்றிருந்ததென்றெண்ணல் தகவாம். அவ்வித நிலத்திலேயே அது செய்தற்குரிய மரங்களுமிருந்தனவாகலாம். மலைக்கோடுகளின்மேல் பூர்வகாலத்தாரால் தோண்டப்பட்டவள்ளங்களைத் தற்காலத்துப் பூர்வசரித்திரவாராய்ச்சிக்காரர் கண்டிருக்கின்றனர். பெருமரக்குற்றிகளைக் கடற்கரைக்கிழுப்பதிலும் செய்துமுடித்த சிற்றோடத்தை அங்கு சுமந்துபோதல் எளிது. நோவாவும் தனக்கு வேண்டிய மரங்களிருந்தவிடத்திலேயே பேழையைக் கட்டியிருப்பான். நாற்பதாம் நாள் பேழை நிலத்தைவிட்டெழும்பித் தண்ணீரின்மேல்மிதந்து அசையத்தொடங்கினதுமன்றி அது ஓர் திசையைநோக்கிச்சென்றதைப் பேழைக்குள்ளிருந்தோர் கவனித்தனர். அது போனதிசை எதுவென்று சொல்லப்படவில்லை. ஆயினும் நோவாவும் அவன் சனத்தவரும் பாரசீகக்குடாக்கடலையடுத்ததேயத்தவரென்பதும், பேழை அர்மேனியாமலைகளிலே தடக்கிற்றென்பதும், அது உள்நாட்டுத்திசைநோக்கி வடபாற்சென்றது என்பதைத் தெள்ளிதின் உணர்த்தும். இவ்வுண்மையினால் தென்கடலாகிய இந்துசமுத்திரம் பெருக்கெடுத்து ஆசியாக்கண்டத்தின் நடுப்பாகத்திலுள்ள தாழ்ந்த சமபூமியைநோக்கிச்சென்றதென்றும், இழுபட்டுப்போன பேழை வழியிலே அராராத்துமலையொன்றின்மேல் தடங்கிக்கொண்டதென்றும் விளங்குகின்றது. மலைகளுக்குமேலாகப் பதினைந்துமுழத்துச்சலம் எழுந்ததென்றுசொல்லியிருப்பது இங்கு ஆராயத்தக்கது. மலைகளெல்லாம் ஓர்தரவுயரமுள்ளனவல்லவென்பது எவர்க்கும் தெரியும். உயரத்தில் ஒன்றற்கொன்று வித்தியாசமுள்ள பலமலைகளின்மேலேநின்ற சலத்தின் ஆழத்தை ஓரெண்ணினால் குறித்தல்கூடாது. பேழைக்குள் ஏராளமானஜீவவர்க்கங்களும் அவைகளுக்குவேண்டிய உணவுப்பொருள்களுமிருந்தனவாக அதனடிப்பாகம் நீர்க்குள் இறங்கியிருந்தது என்று அநுமித்தல் கிஞ்சித்தேனும் பிழையன்று. அவ்விறக்கந்தான் பதினைந்து முழமென்று வரலாற்றில் குறிக்கப்பட்டதுபோலும். பேழையின் உயரம் முப்பதுமுழமாகப் பதினைந்து முழம் அதன் அரைவாசியாகும். பேழை பாரத்தினால்

பதினைந்துமுழம் நீரின்கீழிறங்கினது. அது சலத்தின்மேல் மிதந்து அசைந்து பெருந்திரைகளினால் மோதுண்டு எழும்பி விழுந்துகொண்டிருந்ததைக்கண்ட பேழைவாசிகள் அது கற்பாறையிற்பட்டு உடைந்துபோகுமேயென்று பயந்தனரென்பதற்கையமில்லை. அடிவானத்தின்கண் கூட்டங்கூட்டமாய்க்கிடந்த மலைகளின்சிகரங்கள் சலத்துக்குமேலே தெரிந்ததையும் அலைகளுக்குநேரே பேழையானது மெல்லமெல்ல ஓடிக்கொண்டிருந்ததையும் நாட் செல்லச்செல்ல அம்மலைகளின் நுனிகளும் ஒன்றன்பின்ஒன்றாய்ச் சலத்தினால் மூடப்பட்டுப்போனதையும் அப்பேழைவாசிகள் கவனித்தனர்.

இப்படிப் பன்னாட்கள்கழிந்தபின்னர் ஒரு காற்றுவீசத்துவங்கினதாக, கடல்நீர்ப்பெருக்கும் விடாமழையும் நின்றுபோனதைப் பேழைக்குள்ளிருந்தோர் குறித்தனர். அக்காற்று மெதுவாயடித்ததோ உரமாயடித்ததோ என்று சொல்லப்படவில்லை. அது அடித்துழி மழைநின்றுபோனதென்றதினால் அது ஒரு கொடுங்காற்றென எண்ணலாம். ஏனெனின் ஐந்துமாசங்களுக்குக் கலைந்தோடாமல் ஆகாயமண்டலத்தைத் தடிப்பாய்மூடிக்கொண்டிருந்த முகிற்கணங்கள் இக்காற்றினாற்சிதறுண்டு ஓடிப்போயினவென்றால் அது கொடுங்காற்றேயெனத்துணிதல் இழுக்கன்று. இத்துவக்கம் வெள்ளம் வற்றிக்கொண்டுபோனதாகக்காணப்பட்டது. சின்னாட்பொறுத்துப் பேழையானது ஒருநாள் யாதோவொன்றின்மேல் தடங்கிக்கொண்டதை அதற்குளிருந்தோர் உணர்ந்தனர். அவர்களுக்கு நிலமொன்றும் காணப்பட்டதாகச்சொல்லப்படாமையின் பேழை தடங்கலுற்றநேரத்தில் தேயமுழுவதும் கடும் பனியினால்மூடப்பட்டிருந்ததுபோலும். அல்லது நிலமெல்லாம் தண்ணீரின்கீழேதான் இன்னுமிருந்ததென்றெண்ணலாம். சலம் படிப்படியாய் வடிந்துபோனதாகத் தமது பேழை தங்கியிருந்தது ஒரு மலைமுடியின்மேல் என்று கண்டனர். இரண்டு மாசங்களுக்குப்பிற்பாடுதான் பக்கத்திலிருந்தமலைகளின் நுனிகளைக் கண்டனர். இக்காரணத்தினாலேதான் பேழை இழுபட்டுப்போன பாதையிலிருந்த மலைகளின்நுனிகளெல்லாவற்றுக்கும் மேலாய்ப் பதினைந்துமுழ உயரத்துக்குக்குறையாமல் சலம்பெருகிற்றென்று நோவாவும் அவனோடிருந்தவர்களும் நினைத்தனர். ஒன்றரைமாசம்பின்

னிட்டு வெள்ளம்வற்றிப்போயிற்றேவென்றறியும்பொருட்டுப் பட்சி சாதிகளிற்சிலவற்றைவெளியேவிட்டுச் சோதித்தல் நன்றென்றெண்ணிக் காகமொன்றை வெளியேவிட்டனர். சலப்பிரவாகத்தினுல்மூடப்பட்டிருந்தநிலத்தின்மேல் ஆகாயமெங்கும் கனத்த பனிப்படலங்கள் தூரத்திலிருந்தபொருள்கள்தெரியாதவண்ணம் மறைத்திருக்குமன்றோ? ஆகவே ஒரு காகத்தைப் பலகணியைத்திறந்து வெளியே விட்டனர். வாயசம் இயல்பாய்த்தூரப்பார்வையும் நெடுவழிபறக்கும் வலியும் ஓரிடத்தில்நிற்றலின்றி அங்குமிங்குமலைந்துதிரியும் குணமுமுள்ளதுமான ஓர் பட்சியாதலின் அது பேழைவாசிகளினது நோக்கத்துக்கேற்புடைத்தாயிருந்தமை புலப்படும். அது அங்குமிங்கும் பறந்துகொண்டிருந்ததினுல் அதுபோய்த்தங்கற்கேற்ற நிலமொன்றுமில்லாதிருந்தமையை நோவா எளிதின் உணர்ந்தனனுவன். பின்பு ஒரு புறுவை வெளியே விட்டனன். இப்பட்சி அழுக்குண்ணுததும் தன் கூட்டுக்குத்திரும்பிவரும்இயல்புள்ளதுமானதினுல் தாபரங்களுள்ளநிலத்தைக் கண்டாலன்றி வெளியே பறந்துபோகாதகுணமுடையது. அது பறந்துதிரிந்து திரும்பிப்பேழைக்குள் வந்துவிட்டமை பூமியின்மேல் சலம் முற்றிலும்வற்றிப்போகவில்லையென்பதை அவர்களுக்கு நிரூபித்தது. ஒரு கிழமை பொறுத்து அப்புறுவையே திரும்பவும் வெளியே விட்டனர். சாயங்காலம் அப்புறு ஒரு மரத்தின் இலையொன்றைத் தன்வாயிலே கௌவிக்கொண்டு பேழைக்குள் திரும்பவும் வந்தது. மரங்களுக்குக்கீழாய்ச் சலம் இறங்கிவிட்டதை இது நிரூபித்தது.பின்னுமொருகிழமைபொறுத்து அப்புறுவை வெளியே விட்டனராக அது திரும்பி அவர்களிடத்திற்கு வந்திலது. புறு திரும்பிவராததினுலே நிலத்தின்மேலிருந்தசலம் வடிந்து போயிற்றென்றுநினைத்து நோவா பேழையின்மேற்றட்டைநீக்கி நாலுபக்கமும்பார்த்துச் சலம்வற்றிப்போயிற்றென்று கண்டான். ஆயின் நிலம் ஈரப்பிடிப்பாயிருந்ததினுல் அது நன்றாய் உலர்ந்து போகப் பின்னுமிரண்டுமாசஞ்சென்றது. ஏறக்குறைய ஒரு முழுவருஷம் சலத்தின்கீழிருந்த நிலம் நன்றாய் உலர்ந்துபோக இரண்டு மாசஞ்சென்றதென்றது அசம்பாவிதமன்று. எல்லாம்வல்லோருடைய கட்டளைப்படி பேழைக்குள்ஏறின அந்தநீதிமான் அவரது நேர் ஆஞ்ஞையின்றி அதைவிட்டிறங்கப் பயந்தனன்.

இனிப் பிரளயத்தின் துவக்கத்திற்கும் முடிவுக்குமிடையில் சென்றகாலம் எவ்வளவென்பதை ஆராய்வாம். வரலாற்றின்படி சலம் பூமியின்மேல் நூற்றைம்பதுநாளளவும்பிரவாகித்துக்கொண்டிருந்து பின்பு இடைவிடாமல் பூமியிலிருந்துதிரும்பிப்போய் நூற்றைம்பது நாட்களில் குறைந்தது. வருஷத்தின் இரண்டாம் மாதம் பதினேழாம் தினத்திலே அது தொடங்கி அடுத்தவருஷத்தின் முதல்மாதம் முதற்றினத்திலே வற்றிப்போய்விட்டது. பேழை நாற்பதாம் நாள் பூமியைவிட்டு சலத்தின்மேலேமிதந்து ஏழாமாதம் பதினேழாந்தேதி யில் மலைமுடியின்மேலே தங்கிற்று. பத்தாம் மாதம்வரைக்கும் சலம் குறைந்துகொண்டேபோனது. அதேமாதம் முதற்றினத்திலே மலைச் சிகரங்கள் கண்ணுக்குப்புலப்பட்டன.

நூற்றைம்பது நாளளவும் வெள்ளம் பிரவாகித்ததென்றும், பிறகு அது குறைந்துகொண்டுவந்ததென்றும் பேழைக்குளிருந்தோர் எப்படி அறிந்தனரென்ற வினா இங்ஙனம் நிகழ்வதாகும். வரலாற்றின்படி மலைநுனிகளெல்லாம் பிரவாகத்தினால்மூடப்பட்டனவாக நிலக்குறிப் புகள்யாதொன்றுமின்றிப் பேழைக்குளிருந்தோர் இத்தனையாம்நாள் துவக்கம் சலம் குறையத்தொடங்கினதென்றறிதல் கூடியகாரியமல் லவே? உதாரணமாக, பெருங்கடலின் நடுவில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் ஓர் கப்பலின் மேற்றட்டிலுள்ளோர் அக்கடற்றண்ணீரது ஏற்றத்தை யாவது வற்றத்தையாவது மட்டிடுதல் சற்றேனும் கூடியகாரியமன்று. ஆகவே நோவாவும் அவனோடிருந்தவர்களும் நூற்றைம்பதாம் நாள் முடிலே சலம் குறையத்தொடங்கினதென்றறிந்தது எவ்வாறென்ற வினா நமக்குள் இயல்பாய் எழும்பத்தக்கதே. வரலாற்றின்படி பிர ளயந்துவங்கினது இரண்டாம்மாதம் பதினேழாந்தினத்திலே. ஏழாம் மாதம் பதினேழாந்தேதியில் பேழை மலையின்மேலே தங்கிற்று. ஆகவே பிரளயந்துவங்கினதேதிக்கும் பேழை மலையின்மேலே படிந்த தேதிக்குமிடையே ஐந்துமாதங்கள் சென்றனவாகும். அல்லது மாசத் துக்கு முப்பதுநாளாக நூற்றைம்பதுநாட்கள் சென்றனவாகும். பேழையானது மலையின்மேலேதங்கினநாள்தொட்டு சலம் குறைந்து வந்ததென்பதைக்குறித்தற்பொருட்டே பேழைக்குளிருந்தோர் நூற்றைம்பதாம்நாளின்பின் சலம் குறையத்தொடங்கினதென்றனர்.

பேழைதங்கினமலேயின்மேலே பேழையினது நீர்க்கீழிறக்கத்தளவு சலம் மாத்திரம் நின்றதென்பது எவர்க்குஞ்ச ம்மதமாகும். இனி, பேழை பொறுத்தபின்னர் எழும்பாது அவ்விடத்திலேயே கிடந்து விட்டதினுல் சலப்பெருக்கு அம்மட்டோடே நின்றுவிட்டதென்று அவர்கள் அனுமித்தனர். மேலும் பேழையைச்சுற்றிநின்ற சலம் நாளுக்குநாள் குறைந்துபோனதும் பத்தாம்மாதம் முதல்தினத்தில் அதுகாறும் மூடப்பட்டிருந்த மலேச்சிகரங்கள் சலத்துக்குமேலாய்த் தோன்றினதும் , பேழை மலேயின்மேலே பொறுத்தகாலந்துவக்கம் மலேச்சிகரங்கள் தோன்றினகாலம்வரைக்கும் சலம் வற்றிக்கொண்டே போயிற்றென்றவுண்மையைப் பேழைவாசிகளுக்குத்தெற்றெனவிளக்கி யிருக்கும். வருஷத்தின் இரண்டாம்மாதம் பதினேழாந்தினந்துவக்கம் மறுவருஷத்தின் இரண்டாம்மாதம் இருபத்தேழாந்தினம்வரைக்கும் நோவா பேழைக்குளிருந்தனன் என்றதினுல் பிரளயம் ஒரு வருஷகாலத்துக்கு நிலேபெற்றிருந்ததென்று சொல்லலாம். பாபிலோனிய வரலாற்றிலே ஏழுநாட்களுக்குள் பூமி முழுவதையும் பிரளயம் மூடிப்போட்டதென்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. இருவரலாற்றுக்குமிடையில் சில வேற்றுமைகளுள்ளனவெனினும் இரண்டும் ஒரே சம்பவத்தையே குறிக்கின்றதை எளிதிற்காணலாம். எபிரேயவரலாற்றை நுணுகி நோக்குங்கால் அது ஒரு கண்கண்டசாட்சியினதுவாய் மொழியையே ஆதாரமாகவுடையதென்பது தெற்றெனப்புலப்படும். பாபிலோனிய வரலாறும் அத்தன்மைத்தான ஓர் பழஞ்சரிதையையே யடியாகக்கொண்டதாகும்.

இப்பிரளயம் உலகம் முழுவதையும் மூடினதானவொன்ரே, அல்லது ஆற்றுநீரும் மழைவெள்ளமும் சேர்ந்து மேற்காசியாவின் ஓர் பகுதியை மாத்திரம் தாக்கினதுமானமேோர் சிறு பிரவாகமோ என்ற வினக்கள் பிறக்கின்றன. முதல்வினுவுக்கேற்றவிடை வரலாற்றிவில்லேயென்றே சொல்லல்வேண்டும். பேழைக்குளிருந்தோரது சாட்சி அவர்களது கண்கள்கண்டதற்கு இயைபுடையதாயிருக்குமேயன்றிப் பிரளயம் உலகத்தினது எந்தெந்தப்பாகங்களே அழித்ததென்பதைப் பற்றிச் சிற்றளவுக்காகிலும் எடுக்கற்பாலதன்று. அவர்களுடைய திருட்டிக்கு, சர்வபூலோகமும் தண்ணீரால்மூடப்பட்டுப்போனதுபோலவே

யிருந்தது. இவ்விதசம்பவம் நிலப்பரப்புமுழுவதும் பதிந்துபோவதினால் அல்லது கடலினது அடித்தளம் உயர்ந்ததினால் நிகழ்ச்சி பெறக்கூடியதே. ஆயினும் அக்காலத்திலிருந்த மானிடர்களது இருப்பிடங்களானபாகங்களையே அப்பிரளயம் தாக்கிற்றென்று கொள்ளல் அதிலும் ஏற்புடைத்து. கொடிய பூகம்பங்களினால் பூமியின் மேற்பரப்பில் இவ்வித பயங்கர மாறுதல்கள் உண்டாகக்கூடியனவே. மேற்குறித்த பிரளயத்திலே இவ்வித குழப்பங்கள் நிகழ்ந்தனவென்றெண்ணுதற்கு எபிரேய பாபிலோனிய வரலாறுகளில் சில குறிப்புகளைக் காணலாம். வானத்தின் பலகணிகளென்று எபிரேய வரலாற்றிலும் பூமிக்குளிருக்கும் ஆவிகளுடைய தீவர்த்திகளென்று பாபிலோனிய வரலாற்றிலும் சொல்லப்பட்டன, எரிமலைகளின் வாய்களேயென்று அறிஞர்கள் பலர் உரைக்கின்றனர். ஆர்மேனிய மலைகள் சமீபகாலத்திலே எரிமலைகளாயிருந்தனவென்பது பேர்பெற்ற சில பூகர்ப்பபண்டிதர்களுடைய கோட்பாடாகும். மேலும் இப்பிரளயம் பெருமழை காரணமாகநிகழ்ந்த ஒரு அற்புதமான ஆற்றுநீர்ப்பெருக்கினால் உண்டான பிரவாகமேயன்றி ஆழிபொங்கி நிலத்தின்கண்பாய்ந்த ஓர் பிரவாகமன்றென்றுசாதித்தற்கு இதைப்பற்றி இதுகாறுங் கூறியவரலாறுகளில் அற்ப இடமேனுமில்லையென்பது எவர்க்கும் சொல்லாமலே விளங்கும். பிரளயத்தில் கடல்நீர் முதன்முதல் நிலத்தின்மேல் பாயத்தொடங்கினபோழ்து ஐபிராத்துஆற்றினது வாய்க்கால்வழியேதான் பாய்ந்திருக்குமென்பது தெளிவாம். சாகாவரம் பெற்ற உம்நப்பிஸ்தீமை ஐபிராத்துநதியின் வாய்ப்புறத்தைக்காவல் செய்யும்படி தேவர்கள் நியமித்து அவருடைய இருப்பிடத்தையும் அத்திக்கிலேயே ஏற்படுத்தினரென்ற பாபிலோனியகதை பிரளயமுண்டானபோது அவ்வாற்றினது முகத்தின்வழியாய்த்தான் தென்கடலானது நிலத்தைத்தாக்கினதென்று பூர்வகல்தேயர் எண்ணியிருந்தனரென்ற உண்மையைக் குறிப்பாய் உணர்த்துகின்றதன்றோ.

மேலைத்தேசத்து மேதாவியர் பலருடைய கொள்கையின்படி ஆரியர் பரதபூமிக்கு வருமுன்னர் மேதியாதேசத்திலிருந்தபடியினால் வடமலையென்று அவர்கள் குறித்தது ஆர்மேனிய மலைகளையே என்று அனுமித்தல் நமது யுக்திக்கு அதிலியைபுடைத்தாம். மேலும் மனுவிறக்கமென்றபெயரையுடையமலை இமயத்திலுள்ளதாக எவருஞ்

சொல்லக்கேட்டிலேம். ஈராயிரம் வருஷங்களுக்குமுன்னிருந்தவரான யோசிபஸ் என்பவருடையகாலத்திலே நோவா பேழையைவிட்டிறங் கினவிடம் அச்சம்பவத்தைக்குறித்தவோர் பெயரினால் அறியப்பட் டிருந்ததென விளங்குகின்றது. அம்மலை அரக்கேஸ்ஆற்றின்கரையி லுள்ள நச்சேவானென்ற மலைதானென்று வித்துவான்கள் பலர் நினைக் கின்றனர். நச்சேவான் என்றதற்கு முதற்றங்கல் என்ற பொருள் படும். பாரசீகர் குபினு (Kuhinuh) அதாவது நோவாவுடையமலை யென்றும் துருக்கர் செங்குத்துமலையென்றும் அழைக்கிறவேறொரு மலையே அராரத்துமலையென்று ஐரோப்பிய பண்டிதர்கள் அநேகர் எண்ணுகின்றனர். தற்காலத்து ஆர்மேனியர்களோ நோவாவோடு சம்பந்தப்பட்ட யாவற்றையும் நச்சேவான் மலையினருகிலேதான் குறிக்கின்றனர்.

எபிரேய நூலாகிய ஆதியாகமத்திலே தற்காலத்திலே பூலோக மெங்கும் வியாபித்திருக்கிற மானிடகணங்களெல்லாம் இந்த நோவா வின்சந்ததியாரென்று கூறப்பட்டுள்ளன. இஃதுண்மையாயின் இக்காலத்துள்ள காமிய, சேமிய, ஆரிய, துரானிய சாதிகளினது மூலஸ்தானம் ஆர்மேனியாவும் அதையடுத்த மற்றைய தேசங்களு மேயென்பது புலப்படும்.

(தொடரும்.)

வே. ஜோ. தம்பிப்பிள்ளை. M. R. A. S.

பதார்த்ததீபிகை.

"செந்தமிழ்" (தொகுதி-கருல்) ரு௱அ-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

தேயுவிடயம்.

வன்னி முதலிய பாரி விருப்பன வானினுள்ள
மின்னன் முதலிய நீரை விராயென மேவுவநீர்
அன்னஞ் சமைக்கு மனல்வயிற் றெய்துவ தாகரசம்
பொன்னை முதலிய நாற்றீ விடயங்கள் போந்தனவே.

(இ-ள்) பாரில் இருப்பன வன்னி முதலிய— முன் சொல்லப்பட்ட தேயுவிடயங்கள் நான்கனுள்ளே மண்ணிலுள்ளன வன்னி முதலியன வாகும். வானில் உள்ள மின்னல் முதலிய—விண்ணிலுள்ளன மின் னல் முதலியன. நீரை விராய் என மேவுவ—அவை நீரை விறகாகப் பொருந்துவன. வயிற்று எய்துவது நீர் அன்னம் சமைக்கும் அனல்— வயிற்றிற் பொருந்தியிருப்பது நீரையும் அன்னத்தையுஞ் சமிப்பிக் குஞ் சாடராக்கினி. ஆகரசம் பொன்னை முதலிய—ஆகரத்திலுள் ளன பொன்னை முதலாகவுடையன. நால் தீ விடயங்கள் போந் தன—தேயுவிடயங்கள் நான்கும் இங்கே சொல்லப்பட்டுப் புகுந்தன வாம் என்க.

வன்னி என்றது விறகிலெழுநெருப்பினை. சமைத்தல்—ஒழித்தல். ஆகரசம்—ஆகரத்திற் பிறந்தது. ஆகரம்—பொன் முதலியன பிறக் குமிடம். சம்—பிறந்தது. விடயம்—பொறிகளுக்குப் புலப்படுவது.

வடநூலார் மண்ணிலுள்ளதைப் பௌமம் என்றும், விண்ணி லுள்ளதைத் திவ்வியம் என்றும், வயிற்றிலுள்ளதைச் சாடரம் என் றும், ஆகரத்திலுள்ளதை ஆகரசம் என்றுங் கூறுவர். வன்னி முத லிய என்றதனால் மின் மினி முதலியவும், மின்னல் முதலிய என்றதனாற் சூரியன், சந்திரன் முதலியவையும், பொன்னை முதலிய என்றதனால் வெள்ளி, செம்பு முதலியனவுங் கொள்ளப்படுவனவாம்.

பிராணவாயு.

உள்ளுடல் வாயுப் பிராணனென் றும துபாதியினாற்
றள்ளும் பிராண னபானாதி பேர்பெறுந் தன்னுருவின்
றுள்ளும் பரிசத் ததுகா லெரிவெம்மை யூற்றதுநீர்
சிள்ளென் றுடற்றுப் பிருதவி நாற்றஞ்செய் சீரியதே.

(இ-ள்) உடலுள் வாயு பிராணன் என்று ஆம்-உடம்பினுள்ளேயுள்ள வாயுப் பிராணன் என்று சொல்லப்படும். அது உபாதியினால் தள்ளும் பிராணன் அபானன் ஆதி பேர் பெறும்—அந்தப் பிராணன் ஒன்றே உபாதியினாலே உயிர்ப்பை வெளிவிடுகின்ற பிராணன், அபானன்

முதலிய பெயர்களைப் பெறும். கால் தன்னுரு இன்று உள்ளும் பரி சத்தது—அந்த வாயு தனக்கு ஒரு வடிவமில்லதாய்க் குறித்தறியப் படும் பரிசமுடையது. எரி வெம்மையூற்றது—தேயு வெம்மைப் பரிசமுடையது. நீர் சிள் ளென் தொடற்று—அப்புச் சிள்ளென்னும் குளிர்ந்த பரிசமுடையது. பிருதுவி நாற்றம் செய் சீரியது—பூமி நாற்றஞ் செய்யுந் தன்மையுடையது என்க.

உபாதி—செயல். பிராணன், அபானன் ஆதிபெயர்—பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமானன் என்பன. பிராணன் இருதயத்திலிருக்கும் வாயு. அது நாசிவழியாக நிச் சுவாசம் முத லியவைகளைச் செய்வது. அபானன் குதத்திலிருப்பது; அது மல மோசனுதிகளைச் செய்வது. வியானன் சரீரம் எங்கும் இருப்பது; அஃது அன்னரசத்தைப் பரவச் செய்வது. உதானன் கண்டத்தி லிருப்பது; அஃது உள்ளே செலுத்துவது. சமானன்—நாபியில் இருப்பது; உதராக்கினியை வளர்ப்பது.

பிருதுவிமுதலியநான்கின் இலக்கண விசேடங்கள் முன்னர்க் கூறினும். ஆண்டுக்காண்க.

இங்ஙனம்,

அ. குமாரசுவாமிப் பிள்ளை.

௨

திசைச்சொல்.

திசைச்சொல் என்று தமிழாசிரியராற் கிளந்து சொல்லப்படுவது பலதிசைகளிலுமிருந்து செந்தமிழ் நாட்டில் வந்து வழங்கும் வேறு நாட்டுச் சொல்லேயாம். இது வேறுநாட்டுச் சம்பந்தமுடைமை பற்றித் தேசிகம் எனவும் படும். தேசிகம்—தேச சம்பந்தமுடையது. தேசம்—நாடு. "தேசிகந்திசைச்சொல்" என்பது திவாகரம்.

சீவகசிந்தாமணி என்னுஞ் செந்தமிழ்க் காப்பியத்திலுந் திசைச் சொற்கள் பலவந்து வழங்கின. இவை இவை என்று நச்சினர்க்கினிய

ரும் அவைகளை ஆங்காங்குக் கூறிச் செல்வர். "தேங்காத மள்ளர் திரடோளிணை சிக்கயாத்த" (நாமகள். கக.) என்புழி "சிக்க—அகப் படக்கோல. திசைச்சொல்" என்பர். "கொன்னொழுகும் வேலி யவநத்தன் குளிர் தூங்கும்" (காந்தருவ) என்புழிக் "குளிர் திசைச் சொல்; குளிரும் என்னும் வினைச்சொல் குளிர் எனத்தொழின்மே னின்றது. இருப்பு என்றவாறு" என்பர். இவையிரண்டையும் வேறு சிலர் கருநடச்சொற்கள் என்பர். இவைகளாலுந் தேசாந்தரங்களி லிருந்து தமிழ்நாட்டுவந்து வழங்குஞ்சொல்லே நமக்குத்திசைச்சொல் என்பது பெறப்படுகின்றது. நன்னூலுரைகாரரும் "அத்திசைகளி னின்றுஞ் செந்தமிழ்நிலத்து வந்து வழங்குவன" என்றார்.

சேனாவரையரும் நச்சினார்க்கினியரும் "செந்தமிழ்சேர்ந்த" என் னுந்தொல்காப்பியச்சூத்திரவுரையிலே கூறியவைகளும் இக்கருத் துடையனவேயாம். அவர்கள் கூறிய "இயற்சொற்போல எந்நிலத் துந் தம்பொருள்விளக்கா" என்பதற்கு இயற்சொற்போல வழக்கு நெறியுடையதாய் வெளிப்படையாக எவ்விடத்துந் தம்பொருள்விளக் கா என்பது கருத்து எனக்கொள்க. இளம்பூரணர் "தங்குறிப்பினையே இலக்கணமாகவுடைய" எனக் குறிப்பு என்பதை வெளிப்படுத்தினர்.

இனிப் பன்னிருநிலத்துளும் ஒன்றினின்று ஒன்றிற்புகுந்தசொல் அதற்குத்திசைச்சொல்லாய்க் கவிஞர் குறிப்புடையதாய் வருதல்பற் றிக்கூறினர் என்பாருமுளர். இக்காலத்திலும் பலசொற்கள் திசைச் சொல் எனக்கொள்ளுமாறு தமிழ்நாட்டிலே வழங்குவனவாயின. அவை கமம், துரை முதலியனபோலும்.

இங்ஙனம்,

அ. குமாரசுவாமிப்பிள்ளை.

ஸ்ரீ:

புத்தகமதிப்புரை.

---

1. நளன் சரிதம்:—இது டி. பி. நாராயணசாமிப்பிள்ளையவர்களால் படிப்பதற்கு விருப்புண்டாகும்படி இனிய தமிழ்நடையில் நன்றாயெழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை ரூ. 1—4—0. வேண்டுவோர் இதன் ஆக்கியோராகிய உரத்தநாடுசத்திரம் கலாசாலையுதவியுபாத்தியாயர் டி. பி. நாராயணசாமிப்பிள்ளையவர்கட்கெழுதிப் பெறலாம்.

---

2. கோபாலகிருஷ்ணகோகலே:-இது உரையூர் வே. கோவிந்தசாமிராஜு அவர்களால் ஆங்கிலத்தினின்றும் தமிழில் வசனரூபமாக மொழிபெயர்க்கப்பெற்றிருக்கிறது. இதிற் றன்னயங்கருதாது இந்திய ஜனசமூகநன்மையைக்கருதிப் பாடுபடும் தேசோபகாரிகளுளொருவராயிருந்த கெண்யமுள்ள கோபாலகிருஷ்ணகோகலே என்பவருடைய ஜீவிய சரித்திரமும், இந்தியர்கள் அவசியம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய அரசியன் முறைநெறிகளும் அறியக்கிடக்கின்றன. இத்தகைய புத்தகங்கள் தமிழில் வெளிவருவது தமிழ் நாட்டுள்ளார் உலகியனெறியறிந்து முன்னேற்றமடைதற்குபகாரமாகுமென்று நம்பத்தக்கது. இதன் விலை அணா 8. வேண்டுவோர் ஆக்கியோர்க்கெழுதிப் பெறலாம்.

---

3. அரிச்சந்திரன்:—இது கும்பகோணம் டவுன் ஹைஸ்கூல் உதவித் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஊ. சா. வேங்கடராமையரவர்களால் யாரும் விரும்பிப் படிக்கும்படி இனிய தமிழ்நடையில் நன்றாயெழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை அணா 10. வேண்டுவோர் ஆக்கியோர்க்கெழுதிப்பெறலாம்.

---

4. பெற்றமனம் பித்து:— இது ஒரு இனிய தமிழ்நாவல். இதன்விலை அணா 2. இதுவும் மேலேகண்ட விலாசத்துக்கெழுதிப் பெறலாம்.

5. ஹாஸ்யமஞ்சரி:—இதில் சில வேடிக்கைக்கதைகளும்,விநோத சம்பாஷணங்களும், நகைச்சுவைபயப்பிப்பனவாகத் தமிழ்நடையில் எழுதப்பட்டுள்ளன. மகிழ்ச்சியுண்டாகப்படிக்க விரும்புமவர்க்குப் பயன்படத்தக்கது. இதன்விலை அணா 6. வேண்டுவோர் ஜி. ஏ. வைத்தியராமன் அண்ட் கம்பெனி, ஹைகோர்ட்டுக்கெதிரில், 3 - 4, கொண்டிசெட்டித்தெரு, ஜார்ஜ்டவுன், மதராஸ் என்ற விலாசத்துக் கெழுதிப்பெறலாம்.

---

6. தமிழ்மகவு:—இது புதுவைத்தமிழ்ச்சங்கத்தினின்றும் தமிழ் மொழிவளர்ச்சியைநாடி மாதந்தோறும் வெளியிட்டுவரத்தொடங்கிய முதற்பகுதி, 12-பக்கமுள்ளது. இதில் தமிழ்மகவு, பத்துப்பாட்டு, அக்குரோணி, வசனக்குறிகள், கம்பர்சரித்திரமென்னுங் கட்டுரைக ளடங்கியுள்ளன. இதன் வருஷச்சந்தா உள்ளூர்க்கு அணா 8. வெளி யூர்க்கு அணா 12. வெளிநாட்டுக்கு ரூ. 1. தனிப்பிரதி அணா 1. வேண்டுவோர் (இதன் பத்திராசிரியர்)துரைசாமிமுதலியாரவர்கள், கவர்ன்மெண்டுகல்விச்சாலைத்தமிழ்ப்பண்டிதர், முதலியார்பேட்டை, புதுவை என்ற விலாசத்துக்கெழுதிப்பெறலாம்.

---

7. பேராசிரியன்:—இது சற்குரு என்னும் பெயருடன் உபாத் தியாயர்கட்கெனவே உலவிவந்த மாதப்பத்திரிகை,இப்பொழுது பேரா சிரியன்என்னும்பெயர்பூண்டு நான்காந்தொகுதியின் முதலிரண்டுபகுதி கள் சேர்ந்தொன்றாக வெளிவந்திருக்கிறது. இதில் உபாத்தியாயர்கள் தெரிதற்குரிய பல விஷயங்கள் வெளிவருவதாற் கல்விவளர்ச்சிக்குச் சாதகமாகும். வேண்டுவோர் இதன் பத்திராதிபரான சே. சோமசுந் தரம் பிள்ளை, நெ-1, வாலீசுரர் தெரு, மைலாப்பூர் என்ற விலாசத் துக்கெழுதிப்பெறலாம்.

திருத்தம்.

"செந்தமிழ்" தொகுதி கு-ல் ௬௨௩-ஆம் பக்கம் கீழ்க்குறிப்பு வரி ௧௨-ல், அபார்த்தமாகுமென்று என்பதை அபார்த்தகமாகு மென்றும்;

இப்பகுதி பக்கம் ௪, வரி ௨-ல், இருக்கிறது என்பதை உள் ளன என்றும்; பக்கம் ௧௬, வரி ௨௨-ல் கஷிக்குக்குச் என்பதை, கஷிக்குச் என்றும் திருத்திக்கொள்க.